

Kniha 1

Slová nášho Pána Ježiša Krista k svojej vyvolenej a draho milovanej neveste ohlasujúce svoje najdokonalejšie vtelenie, neschvaľujúce rúhavé porušovanie našej viery a krst, pozývajúce svoju milovanú nevestu, aby ho milovala.

Kapitola 1

“Ja som Stvoriteľ neba i zeme, jeden Boh s Otcom a Duchom Svätým. Som tým, kto hovoril k prorokom a otcom, tým, koho očakávali. Kvôli ich túžbe a v súlade so svojím sľubom, prijal som telo bez hriechu, bez žiadosti, keď som vstúpil do tela Panny ako slnko presvecuje najčistejší krištáľ. Slnko nepoškodí sklo tým, že vstúpi, ani panenstvo Panny nebolo porušené, keď som prijal svoju ľudskú prirodzenosť. Prijal som telo, ale nevzdal sa svojej božskosti.

Nebol som o nič menej Bohom, vládnuším a naplňajúcim všetko s Otcom a Duchom Svätým, aj keď som bol, svojou ľudskou prirodzenosťou, v lone Panny. Žiara nie je nikdy oddelená od ohňa, rovnako nebola moja božskosť nikdy oddelená od ľudskosti, ani v smrti. Ďalej som si prial, aby moje čisté a hriech nepoznané telo bolo trýznené od chodidiel až po temeno pre hriechy všetkých ľudí a aby bolo zavesené na kríž. To je teraz denne ponúkané na oltári, aby si ma ľudia viac zamilovali a častejšie si uvedomovali moje milosti.

Ale teraz som zabudnutý, odmietnutý v opovrhnutý, ako kráľ vyhnaný zo svojho kráľovstva, na ktoré miesto je vyvolený a poctený hanebný zlodej. Chcel som, aby moje kráľovstvo bolo v človeku a po práve by som bol jeho kráľom a pánom, pretože som ho stvoril a vykúpil. Teraz ale znevažuje a láme vernosť, ktorú mi prisľúbil pri krste. Porušuje a odmieta zákony, ktoré som pre neho vytvoril. Miluje svoju povýšenosť a pohŕda poslušnosťou ku mne. Navyše vyzdvihuje toho hanebného zlodeja, diabla, nado mňa a sľubuje mu vernosť. Diabol je vskutku zlodejom, keď s použitím zlých zvodov a falošných sľubov kradne ľudskú dušu, ktorú som vykúpil svojou vlastnou krvou. Nie preto ju môže kraťnúť, že by bol nejako mocnejší ako ja, pretože ja som tak mocný, že môžem jedným slovom urobiť všetko a tak spravodlivý, že by som neurobil najmenšiu nepravosť, aj keby ma o to všetci svätí žiadali.

Avšak, pretože človek, ktorému sa dostalo slobodnej vôle, dobrovoľne pohŕda mojimi prikázaniami a dáva súhlas diablovej, potom je len spravodlivé, aby zakúsil diablove týranie. Diabla som stvoril k dobru, ale pre svoju zlú vôľu padol a stal sa akosi mojím služobníkom, keď uvaľuje odplatu na skazených. Hoci som odmietaný, zostávam tak milosrdný, že odpustím komukoľvek, kto ma požiada o milosť a poníži sa, a oslobodím ho od tohto hanebného zlodeja. Dám ale spoznať svoju spravodlivosť tým, ktorí zotrávajú v pohŕdaní mnou a len čo ho počujú, budú sa triasť, a tí, ktorí ju zakúsia povedia ‘beda, že sme boli narodení či počatí, beda, že sme popudzovali Pána vznešenosti k hnevu!’

Ale ty, dcéra moja, ktorú som pre seba vyvolil a ku ktorej v Duchu hovorím, miluj ma celým svojím srdcom, nie tak, ako miluješ svojho syna, či dcéru, či príbuzných, ale viac ako čokoľvek na svete. Stvoril som Ťa a žiadny z mojich údov nebol ušetrený utrpenia pre teba. A predsa toľko milujem tvoju dušu, že by som sa, keby to bolo možné, nechal znovu pribiť na kríž než by som Ťa mal stratiť. Ber si za vzor moju pokoru: ja, ktorý som kráľom slávy a anjelov, som bol odtý do úbohých handier a stál nahý pri stĺpe, zatiaľ čo moje uši počuli najrôznejšie urážky a potupenie. Dávaj prednosť mojej vôli pred svojou, pretože moja Matka, tvoja Pani, od začiatku do konca nechcela nič, než to, čo som chcel ja. Ak budeš takto konať, tvoje srdce bude s mojím srdcom a vzplanie mojou láskou rovnako, ako ľahko vzplanie čokoľvek suché.

Duša tvoja bude mnou naplnená a ja budem v tebe a všetky dočasné veci sa ti stanú horkými a všetky telesné žiadosti jedom. Spočnieš v mojich božských pažiach, kde nie sú pozemské žiadosti, len radosti a blaženosti ducha. Tam je duša blažená navonok i vnútorne, plná radosti, nemysliaca na nič a netúžiacia po ničom než po radosti, ktorú má. Miluj teda mňa samého a budeš mať všetky veci, ktoré si budeš priať a budeš ich mať v hojnosti. Nie je snád napísané, že sa vdove dostávalo oleja až do dňa, keď Pán zoslal na

zem dážd', podľa slov proroka? Ja som pravý prorok. Ak veríš mojim slovám a keď ich napĺňaš, oleja a radosti a jasanie sa ti bude dostávať po večnosť.“

Slová nášho Pána Ježiša Krista ktoré mal k svojej dcére, ktorú pojal za svoju nevestu, ohľadom článkov pravej viery a o tom, ktoré znaky a úmysly by nevesta mala mať vzhľadom k ženíchovi.

Kapitola 2

„Som Stvoriteľ nebies, zeme a mora a všetkého, čo je v nich. Som jeden s Otcom a Duchom Svätým, nie ako bohovia z kameňa a zlata, ako ľudia kedysi hovorili, a nie niekoľko bohov, ako si ľudia vtedy mysleli, ale jeden Boh, Otec, Syn a Duch Svätý, tri osoby, ale jeden v podstate, Stvoriteľ všetkého, ale nikým nestvorený, zostávajúci nezmeniteľný a všemocný bez začiatku či konca. Som ten, kto sa zrodil z Panny, bez toho aby som stratil svoju božskosť, no pripojil som ju k svojej ľudskosti, takže v jednej osobe môžem byť pravým Synom Boha a Synom Panny. Som ten, ktorý bol pribitý na kríž, zomrel a bol pochovaný; ale moja božskosť zostala nedotknutá.

Hoci som zomrel skrze ľudskú prirodzenosť a telo, ktoré som ja, jediný Syn, pojal, napriek tomu som naďalej žil v božskej prirodzenosti, v ktorej som bol jediným Bohom spoločne s Otcom a Duchom Svätým. Som ten istý, ktorý vstal z mŕtvych a vstúpil na nebesia a kto s tebou teraz hovorí skrze môjho ducha. Vybral som si ťa a pojal ťa ako svoju nevestu, aby som ti zjavil svoje tajomstvá, pretože tak sa mi to páčilo. Aj na teba mám isté právo, pretože si mi odovzdala svoju vôľu, keď zomrel tvoj manžel. Po jeho smrti si premýšľala a modlila sa ohľadom úmysle stať sa pre mňa chudobnou a chcela si sa pre mňa vzdať všetkého. Takže mám na teba spravodlivý nárok. Aby som odmenil tvoju veľkú lásku, je len príhodné, aby som sa o teba staral. Takže ťa pojmam za svoju nevestu pre svoje vlastné potešenie, také, aké sa pre Boha sluší, aby ich zdieľal so svojou cudnou dušou.

Povinnosťou nevesty je byť pripravená, keď sa ženích rozhodne mať svadbu, aby bola primerane oblečená a čistá. Budeš čistá, ak si budeš vždy vedomá svojich hriechov, toho, ako som ťa pri krste očistil od hriechu Adamovho a koľkokrát som ťa podoprel a podržal, keď si do hriechu upadla. Nevesta by tiež mala nosiť ženíchov znak na hrudi, tým myslím, mala by si vždy pamätať na milosti a láskavosti, ktoré som pre teba vykonal, treba ako vznešene som ťa stvoril, keď som ti dal telo a dušu, ako vznešene som ťa obohacoval, keď som ti dával zdravie a včasné dobro, ako láskavo som ťa zachránil, keď som pre teba zomrel a obnovil ti tvoje dedičstvo, ak ňo budeš stáť. Nevesta by tiež mala konať vôľu svojho ženicha. Aká iná je moja vôľa než tá, aby si ma chcela milovať nado všetky veci a nechcela nič ako mňa?

Stvoril som všetky veci kvôli ľuďom a pod nich som všetky veci položil. A napriek tomu milujú všetko, okrem mňa a nič sa im neoškľiví, len ja. Vykúpil som späť ich dedičstvo, ktoré stratili, ale natoľko sa odcudzili a natoľko sa odvrátili od zmyslu, že miesto večnej slávy, v ktorej je večné dobro, by radšej chceli slávu pominuteľnú, ktorá je ako triešť oceánu, ktorá sa na chvíľu zdvihne ako hora a potom hneď klesne v nič. Moja nevesta, ak si nepraješ nič, iba mňa, ak kvôli mne všetkým pohŕdaš, deťmi i príbuznými, rovnako ako majetkom a povestou - darujem ti najdrahšiu a najslastnejšiu odmenu.

Nedám ti zlato ani striebro ako tvoju mzdu, ale seba, aby som ti bol ženíchom, ja, ktorý som kráľom slávy. Ak sa hanbíš byť chudobnou a opovrhovanou, uvažuj, ako tvoj Boh kráča pred tebou, keď ho jeho služobníci a priatelia na zemi opustili, pretože som nehľadal priateľov na zemi, ale priateľov v nebi. Ak máš starosť a strach, že budeš obťažovaná prácou a chorobou, tak uvaž, aké hrozné je horieť v ohni. Čoho by sa ti dostalo, keby si urazila nejakých pozemských pánov, ako si urazila ma? Hoci ťa milujem celým mojim srdcom, predsa nikdy nerobím proti spravodlivosti ani v najzanedbateľnejších maličkostiach.

Tak ako si zhrešila vo všetkých údoch, musíš tiež odčiniť v každom úde. Avšak, pre tvoju dobrú vôľu a odhodlanie sa polepšiť, vymením tvoj ortieľ za ortieľ milosti a uľavím z ťažšieho trestu výmenou za malé množstvo odškodnenia. Z tohto dôvodu, privítaj malé ťažkosti radostne, takže môžeš byť očistená a dosiahnuť svoje veľké odmeny o to skôr! Je správne, keď sa nevesta unaví lopotou vedľa ženicha, takže s ním s ešte väčšou dôverou zaľahne k odpočinku.“

Slová nášho Pána Ježiša Krista k svojej neveste o jej formácii v láske a cti k nemu, ženíchovi, a o nenávisti skazených k bohu a o láske k svetu

Kapitola 3

„Som tvoj Boh a Pán, ten, ktorého uctievaš. Som to ja, ktorý som vyniesol nebo i zem svojou mocou. Nie sú nesené ničím iným ani nemajú žiadne iné podpory. Som to ja, ktorý som ponúkaný každý deň na oltári, pravý Boh a pravý človek, pod podobou chleba. Ja som ten, kto ťa vybral. Pocta môjho Otca! Miluj ma! Počúvaj môjho Ducha! Skloň sa pred mojou Matkou ako pred svojou Pani! Cti všetky mojich svätých! Udržuj pravú vieru určenú tomu, kto v sebe zakúsil konflikt medzi dvoma duchmi, duchom klamu a duchom pravdy a s mojou pomocou zvíťazil.

Udržuj pravú pokoru! Čím je pravá pokora, keď nie vyjadrením chvály Bohu za dobré veci, ktoré nám dal? Dnes sú ale mnohí, ktorí ma nenávidia a odsudzujú moje činy a slová ako boľavé a prázdne. Vítajú smilníka, diabla, s otvorenou náručou a milujú ho. Čokoľvek konajú pre mňa, konajú s reptaním a odporom. Nevyznali by ani moje meno, keby sa neobávali názoru druhých. Majú tak vreľú lásku k svetu, že nikdy nepoľavujú v honbe za ním, vo dne i v noci, a v láske k nemu sú vždy zapálení. Ich služba ma teší podobne, ako niekoho, kto dáva peniaze nepriateľovi, aby mu zabil syna. To je tým, čo robia. Dávajú mi almužnu a ctia ma perami, aby získali svetskú slávu a podržali si svoje výsady a svoje hriechy. Dobrému duchu je v nich teda bránené, aby robil pokrok v cnosti.

Ak chceš ma teda milovať svojim celým srdcom a túžiť iba po mne, pritiahnem ťa k sebe skrze dobrodenia, ako magnet k sebe priťahuje železo. Položím ťa na svoju ruku, ktorá je tak silná, že ju nikto nemôže napnúť a tak tuhá, že ju nikto neohne späť po tom, čo bola napnutá. Je tak sladká, že predčí každú vôňu a nemôže byť zrovnaná so slasťami tohto sveta.“

VYSVETLENIE

Jednalo sa o zbožného muža, Majstra Mathiasa (Matej) Švédskeho, učiteľa teológie, kanonika z Linköpingu. Napísal výborný komentár obsahujúci celú Bibliu. Zakúšal jemné pokušenia od diabla týkajúce sa rôznych heréz proti Katolíckej viery, ktoré všetky prekonal s pomocou Krista a nemohol byť diablom zvedený. Toto je konštatované v životopise Pani Brigity. Bol to práve Majster Mathias, kto spísal predslov k týmto knihám začínajúci stuporom et mirabilia atď. Bol to svätý muž mocný duchom, slovom aj činom. Keď vo Švédsku zomrel, nevesta Kristova, ktorá v tej dobe žila v Ríme, počula v modlitbe hlas, ktorý hovoril: „Si šťastný ty, Majster Mathias, pre korunu, ktorá bola pre teba pripravená v nebi. Pristúp teraz k múdrosti, ktorá nikdy nekončí!“ Je možné sa o ňom dočítať aj v Knihe I, kapitole 52; Knihe V, v odpovedi na otázku 3 v poslednom dopytovaní a Knihe VI kapitoly 75 a 89.

Slová nášho Pána Ježiša Krista k svojej neveste ohľadom toho, aby nemala starosti a nemyslela si, že veci jej zjavené pochádzajú od zlého ducha a o tom, ako rozoznať dobrého a zlého ducha.

Kapitola 4

„Ja som tvoj Stvoriteľ a Vykupiteľ. Prečo sa obávaš mojich slov? Prečo si mala pochybnosti, či prišli od zlého či dobrého ducha? Povedz mi, našla si v mojich slovách niečo, čo by si robila v rozpore s vedením svedomia? Alebo som ti snád porúčal proti rozumu?“ Na to nevesta odpovedala: „Nie, naopak sú pravdivé a veľmi som sa zmýlila.“ Duch, teda ženích, odpovedal: „Prikázal som ti tri veci. Z nich si mohla rozoznať dobrého ducha. Prikázal som ti uctievať svojho Boha, ktorý ťa stvoril a daroval ti všetky veci, ktoré máš.

Tvoj rozum ti tiež hovorí, aby si ho ctila nad všetky veci, ktoré máš. Prikázal som ti, aby si uchovávala pravú vieru, teda aby si verila, že nič nebolo urobené bez Boha a nič nemôže byť urobené bez Boha. Tiež som ti prikázal, aby si smerovala, usilovala o striedmosť vo všetkých veciach, pretože svet bol stvorený pre človeka, aby ho ľudia mohli užívať k svojim potrebám. Rovnako tak môžeš rozoznať nečistého ducha z troch vecí, zo spomínaných protikladov. Pokúša ťa, aby si hľadala seba chválu a bola pyšná na veci, ktoré ti boli dané. Pokúša ťa, aby si zradila svoju vieru. Tiež ťa zvádza k neviazanosti v celom tvojom tele a na to, aby po ňom zahorelo tvoje srdce.

Niekedy tiež klame ľudí pod maskou dobra. Preto som ti prikázal, aby si vždy skúmala svoje svedomie a otvorila ho múdрым duchovným radcom. Preto nepochybuj, že dobrý Boží duch je s tebou, keď vidí, že netúžiš po ničom, ako po Bohu a blíš jeho láskou. Ja som jediný, kto to môže urobiť. Je pre diabla nemožné sa k tebe priblížiť. Nie je ani možné, aby sa akokoľvek priblížil k zlým ľuďom, ak to

nedopustím, buď pre ich hriechy, či nejaké moje skryté rozhodnutie, pretože je tiež mojím stvorením ako všetko ostatné a bol mnou stvorený dobrým, hoci sa stal zlým skrze svoju vlastnú zášť. Som Pánom nad ním. Preto ma krivo obviňujú tí, ktorí hovoria, že ľudia, ktorí mi slúžia s veľkou oddanosťou, sú šialení a majú diabla.

Robia zo mňa niekoho, kto vydá svoju čistú a dôverčivú ženu smilníkovi. Takým by som bol, keby som niekoho, kto bol spravodlivý a plný lásky ku mne, vydal démonovi. Ale pretože som verný, žiadny démon nikdy neovládne dušu kohokoľvek z mojich verných služobníkov. Hoci moji priatelia sa niekedy zdajú takmer bláznivi, nie je to preto, že by trpeli diablom, ani preto, že mi oddane slúžia. Skôr je to kvôli akémusi poškodeniu mysle, alebo inej skrytej príčine, ktorá slúži k ich poníženosti. Niekedy sa tiež môže stať, že diabol odo mňa dostane moc nad telom dobrého človeka pre jeho väčšiu odmenu, alebo na zastretie jeho vedomia. Avšak, nikdy nemôže získať vplyv na dušu tých, ktorí vo mne majú vieru a radujú sa vo mne.“

Kristove najláskavejšie slová k svojej neveste obsahujúce obraz vznešeného hradu, ktorý značí bojujúcu Cirkev a o tom, ako teraz bude Božia Cirkev prestavaná skrze modlitby Preslávnjej Panny a svätých.

Kapitola 5

„Ja som Stvoriteľom všetkých vecí. Som Kráľom slávy a Pánom anjelov. Postavil som pre seba vznešený hrad a vložil do neho svojich vyvolených. Moji nepriatelia podkopali jeho základy a premohli mojich priateľov natoľko, že špič vychádza z chodidiel mojich priateľov, keď sedia priviazaní ku drevu kolov. Ich ústa sú pomliaždené kameňmi a sú týraní hladom i smädom. Navyše ich Pána prenasledujú nepriatelia. Moji priatelia teraz prosia a úpia o pomoc, spravodlivosť volá po pomste, ale milosrdnosť káže odpustiť.

Potom Boh prehovoril k nebeskému zástupu, ktorý stál blízko: „Čo si myslíte o týchto ľuďoch, ktorí sa chopili môjho hradu?“ Všetci odpovedali jednohlasne: „Pane, všetka spravodlivosť je v tebe a v tebe vidíme všetko. Všetok súd je daný tebe, Syn Boží, ktorý si bez začiatku a konca, ty si ich sudca.“ A on povedal: „Hoci všetko poznáte a vidíte vo mne, napriek tomu kvôli mojej prítomnej neveste povedzte, aký trest je spravodlivý?“ Oni vraveli: „Toto je spravodlivosť: tí, ktorí podkopali múr, budú potrestaní ako zlodeji, tí, ktorí zotrávajú v zlu, budú potrestaní ako samozvanci, zajatci budú oslobodení a hladní nasýtení.“

Potom prehovorila Mária, Matka Božia, ktorá predtým mlčala, a povedala: „Pán môj a milovaný syn, bol si v mojom lone ako pravý Boh a človek. Znížil si sa a posvätil si ma, ktorá som bola hlinenou nádobou. Prosím ťa: zmiluj sa nad nimi ešte raz!“ Pán odpovedal svojej Matke: „Nech je požehnané slovo tvojich úst! Ako sladká vôňa vystupuje k Bohu. Ty si slávou a Kráľovnou anjelov a všetkých svätých, pretože Boh bol tebou potešený a všetci svätí naplnení radosťou. A pretože tvoja vôňa bola ako moja vlastná od začiatku tvojej mladosti, ešte raz urobím, ako si praješ.“ Potom povedal k nebeskému zástupu: „Pretože ste bojovali odvážne, pre vašu lásku sa nechám teraz zmieriť. Pozrite, prestaviam svoju stenu na základe vašich modlitieb.

Zachránim a vyliečim tých, ktorí boli silou utláčaní a odmením ich stonásobne pre príkoria, ktoré utrpeli. Ak násilníci požiadajú o milosť, mier a milosť dostanú. Tí, ktorí týmto pohrdnú, zakúsia moju spravodlivosť.“ Potom povedal svojej neveste: „Nevesta moja, vyvolil som ťa a odel ťa do svojho ducha. Počuješ moje slová a tých mojich svätých, ktorí, hoci všetko vidia vo mne, kvôli tebe prehovorili, aby si mohla porozumieť. Ty, ktorá si stále v tele, do mňa ani nemôžeš tak pozerat' ako tí, ktorí sú duchmi. Teraz ti ukážem, čo znamenajú tieto veci. Hrad, o ktorom som hovoril, je Svätá Cirkev, ktorú som postavil svojou vlastnou krvou a krvou svätých. Potvrdil som ju mojím milosrdenstvom a vložil som do nej svojich vyvolených priateľov. Jeho základom je viera, teda presvedčenie, že ja som spravodlivý a milosrdný sudca.

Základy sú teraz podkopané, pretože každý síce verí a hlása, že som milosrdný, ale takmer nikto neverí, že som spravodlivý sudca. Zmýšľajú o mne, ako o zlom sudcovi. Sudca by iste bol zlým, keby z milosti ponechal zlovoľných bez trestu, aby naďalej utláčali spravodlivých. Ja ale som spravodlivý i milosrdný sudca a nenechám najmenší hriech nepotrestaný, ani najmenšie dobro neodmenené. Podkopaním tohto múru vstúpili do Svätej Cirkvi ľudia, ktorí hrešia bez strachu, ktorí popierajú moju spravodlivosť a trýznia moje priateľov tak, akoby ich pribili ku kolu. Žiadna radosť ani útecha nie je dopriata mojím

priateľom. Namiesto toho sú trestaní a zlorečení, akoby boli posadnutí diablom. Keď o mne povedia pravdu, sú umlčaní a obvinení z klamstva. Zanietene žíznia po zvestovaní, či počúvaní pravdy, ale nikto ich nepočúva, ani im pravdu nekáže.

Navyše sa mi, Bohu Stvoriteľovi, rúhajú. Pretože ľudia hovoria: `Nevieme, či Boh existuje. A ak existuje, je nám to jedno.` Moju zástavu zahodia na zem, šliapu po nej a hovoria: `Prečo trpel? Čo je nám to platné? Keby nám splnil prianie, budeme spokojní - nech si nechá svoje kráľovstvo a svoje nebesá!` Chcem k nim prísť, ale hovoria: `Radšej by sme zomreli, ako sa vzdali svojej vlastnej vôle!` Nevesta moja, vidíš čo sú zač títo ľudia! Stvoril som ich a môžem ich zahubiť jedným slovom. Ako nehanební sú ku mne! Pre modlitby mojej Matky a všetkých svätých zostávam milosrdný a trpezlivý natoľko, že im pošlem slová svojich úst a ponúknem im milosť.

Ak ju chcú prijať, budem zmierený. Inak spoznajú moju spravodlivosť a budú ako zloději verejne zahanbení pred anjelmi a ľuďmi a zatratení každým z nich. Ako zločinci povesení na rozoklanom popraviske a zžieraní vranami budú stravovaní démonmi, ale nebudú požití. Ako ľudia odsúdení ku kolom nenachádzajú odpočinok, zo všetkých strán nachádzajú bolesť a horkosť. Horúca rieka bude vliata do ich úst, ale ich žalúdky nebudú naplnené a každý deň budú obnovené ich tresty. Ale moji priatelia budú v bezpečí a budú potešení slovami, prichádzajúcimi z mojich úst. Uvidia moju spravodlivosť spoločne s mojím milosrdenstvom. Odejem ich do zbroja svojej lásky a urobím ich tak silnými, že odporcovia viery sa zrútia ako blato. Až uvidia moju spravodlivosť, budú stáť vo večnej hanbe za to, ako zneužívali moju trpezlivosť.“

Kristove slová k neveste o tom, že jeho Duch nemôže prebývať v zlovoľných a o oddelení bezbožných od dobrých a vyslaní spravodlivých, duchom vyzbrojených, do vojny proti svetu.

Kapitola 6

„Moji nepriatelia sú ako najdivokejší zver, ktorá nikdy nenachádza spokojnosť či pokoj. Ich srdce je tak pusté mojej lásky, že myšlienka na moje utrpenie v neho nikdy nevstúpi. Ani raz nevyšlo z ich srdca slovo podobné tomuto: „Pane, vykúpil si nás, buď pochválený za svoje horké utrpenie!“ Ako môže môj Duch prebývať v ľuďoch, ktorí pre mňa nemajú žiadnu božskú lásku, v ľuďoch, ktorí radšej zradia iných, len aby dosiahli svoju vôľu? Ich srdce je plné červov, teda pozemských žiadostí. Diabol zanechal svoju mrvu v ich ústach, preto nemajú v mojich slovách žiadne zaľúbenie. A tak ich pílou odrežem od mojich priateľov. Nie je horšieho spôsobu smrti, než zomrieť pod pílou. Rovnako tak nie je trestu, v ktorom nebudú mať podiel: budú diablom rozrezaní na dvojce a odo mňa odlúčení. Sú mi tak ohavní, že od seba oddelím všetko, čo je s nimi zrastené.

Preto posielam vpred svojich priateľov, aby mohli oddeliť diablov od mojich druhov, pretože diabli sú moji praví nepriatelia. Vyšlem priateľov ako ozbrojených rytierov do vojny. Každý, kto umŕtvuje telo a zdržiava sa nepravosti, je mojím pravým vojakom. Namiesto kopije budú mať slovo mojich úst a v rukách meč viery; na ich hrudi bude pancier lásky, takže, nech sa stane čokoľvek, ich láska ku mne neuvädne. Po boku budú musieť nosiť štít trpezlivosti, aby všetko trpezlivo znášali.

Obrnil som ich ako zlato do puzdra: teraz by mali vyjsť a kráčať mojimi cestami. Podľa plánu spravodlivosti som nemohol vojsť v sláve svojho majestátu, bez toho aby som podstúpil trýzne v mojej ľudskej prirodzenosti. Ako v nej teda dôjdu oni? Ak trpel ich Pán, nie je prekvapivé, že budú tiež trpieť. Ak ich Pán znášal bič, nie je pre nich ničím hrozným znášať slová. Nemusia sa báť, pretože ich nikdy neopustím. Ako je nemožné, aby diabol vstúpil do srdca Boha a rozdelil ho, je tiež nemožné, aby ich diabol oddelil odo mňa. A keďže sú v mojich očiach ako najrýdzejšie zlato, tak aj keď budú skúšaní trochou ohňa, neopustím ich: je to pre ich väčšiu odmenu.”

Slová slávnej Panny k svojej dcére o tom, ako sa odievať, a o šatách a okrasách, ktorými by sa dcéra mala zdobiť a šatiť.

Kapitola 7

“Som Mária, ktorá porodila Božieho Syna, pravého Boha a pravého človeka. Ja som Kráľovná anjelov. Môj Syn ťa miluje celým svojím srdcom. Miluj ho teda! Mala by si byť odetá do najjasnejších šiat a ja ti

ukážem, ako sa odieť a aký šat by to mal byť. Ako si predtým mala náteľník (tielko), šnurovačky, topánky, plášť a brošnu na prsiach, oblečieš si teraz duchovnú odev. Náteľníkom je kajúcnosť. Ako je náteľník nosený najbližšie k telu, aj pokánie a spoveď sú prvou cestou obrátenia k Bohu. Skrze ne je myseľ, ktorá mala raz záľubu v hriechu, očistená a nemravné telo ovládnuté. Párom topánok sú dve hodnoty, teda úmysel odčiniť minulé priestupky a úmysel konať dobro a zlu sa vyhýbať. Tvojou šnurovačkou je nádej v Boha. Ako tá má dva rukávy, nech je aj v tvojej nádeji spravodlivosť a milosrdenstvo. Vtedy budeš dúfať v milosť Božiu, keď nezanedbáš jeho spravodlivosť.

Rozmýšľaj o jeho spravodlivosti a súdu tak, aby si nezabudla na jeho milosť, pretože on nerobí spravodlivosť bez milosti a milosť bez spravodlivosti. Plášťom je viera. Tak ako plášť všetko prikrýva a všetko je v ňom zahalené, rovnako tak ľudská prirodzenosť môže všetko obsiahnuť a domôcť sa všetkého skrze vieru. Takýto plášť by mal byť ozdobený odznakmi ženichovej lásky, teda ako ťa stvoril, ako ťa vykúpil, ako ťa živil a priniesol do svojho ducha a otvoril ti duchovné oči. Brošňa je upomienka na jeho utrpenie. Pevne pripnete na svoju hrud' myšlienku na to, ako bol ponížený a bičovaný, ako stál živý na kríži, zakrvavený a prebodaný vo všetkých šľachách, ako bolo v okamihu smrti jeho celé telo zachvátené naliehavou bolesťou utrpenia, ako vydal svojho ducha do rúk jeho Otca. Táto brošňa nech je vždy na tvojej hrudi. Na tvoju hlavu nech je posadená koruna, teda cudnosť tvojich citov, pre ktorú by si radšej strpela pokarhanie, ako by si bola ešte poškvrnená. Nech si zdržanlivá a hodná! Na nič nemysli, po ničom netúž, len po svojom Bohu a Stvoriteľovi. Keď máš jeho, máš všetko. Takto ozdobená, očakávaj svojho ženicha.”

Kráľovná nebeských slov k svojej milovanej dcére učiacej ju, ako by mala milovať a velebiť Syna spoločne s jeho Matkou.

Kapitola 8

„Ja som Kráľovná Nebies. Zaujímalo ťa, ako by si mi mala vzdávať chválu. Vedz iste, že všetka chvála môjmu synovi je aj chvála mne. A tí, ktorí ho hanobia, hanobia ma, pretože moja láska k nemu a jeho ku mne bola tak vriaca, že sme obaja boli ako jedno srdce. Tak vysoko ma poctil, ktorá som bola pozemskou nádobou, že ma zdvihol nad všetkých anjelov. Mala by si ma teda velebiť takto: „Požehnaný si ty, Bože, Stvoriteľ všetkého, ktorý si ráčil zostúpiť do lona Panny Márie. Požehnaný si ty, Bože, ktorý si si prial byť v Panne Márii, bez toho, by si jej bol bremenom a ráčil si z nej prijať nepoškvrnené telo bez hriechu.

Požehnaný si ty, Bože, ktorý si prišiel k Panne, dávajúc radosť jej duši a jej celému telu a ktorý si z nej vyšiel k čistej radosť jej celého tela. Požehnaný si ty, Bože, ktorý si po svojom nanebovstúpení utešoval Pannu Máriu, svoju Matku, častými útechami a navštívil ju so svojím potešením. Požehnaný si ty, Bože, ktorý si vzal telo i dušu Panny Márie, tvojej Matky, do neba a poctil ju umiestnením vedľa svojej božskosti nad všetkými anjelmi. Zmiluj sa nado mnou pre jej modlitby!”

Slová Kráľovnej Nebies k svojej milovanej dcére, týkajúce sa krásnej lásky, ktorú mal Syn pre svoju Pannu Matku, a o tom, ako bola Matka Kristova počatá v čistom manželstve a požehnaná v lone a o tom, ako bola, telo i duša, vzatá do neba a o moci jej mena, a o anjeloch pridelených k ľudom pre dobro či pokušenia.

Kapitola 9

„Ja som Kráľovná Nebies. Miluj môjho Syna, pretože je najhodnotnejší; ak ho máš, máš všetko, čo má hodnotu. A je najhodnejší túžby; keď ho máš, máš všetko, čo je hodné túžby. Tiež ho miluj, pretože je najcnostnejší, ak ho máš, máš všetky cnosti. Poviem ti, ako krásna bola jeho láska k môjmu telu a duši a ako veľmi poctil moje meno. On, môj vlastný Syn, ma miloval skôr ako ja jeho, pretože je mojím Stvoriteľom. Pristúpil k môjmu otcovi a matke v tak čistom manželstve, že nebol k nájdenu čistejší pár. Nikdy netúžili sa stretávať inak, ako v súlade so Zákonom - kvôli plodeniu. Keď im anjel zvestoval, že porodí Pannu, z ktorej vzíde spása sveta, radšej by zomreli, než by k sebe pristúpili v telesnej láske; pud v nich zomrel.

Ale, uisťujem ťa, z božskej dobroty a kvôli anjelovmu posolstvu sa telesne stretli, nie zo zmyselnosti,

lež proti svojej vôli, pre lásku k Bohu. Takto bolo moje telo stvorené z ich semena skrze božskú lásku. Keď bolo utvorené moje telo, Boh do neho poslal zo svojho božstva dušu; tá bola hneď posvätená spoločne s telom a anjeli ju strážili a starali sa oň dňom i nocou. Nie je možné ti oznámiť, aká veľká radosť naplnila moju matku, keď bola moja duša posvätená a pripojená k telu. Neskôr, keď bola ukončená cesta môjho života, on najskôr vyzdvihol moju dušu, ako pani telo, na najprednejšie miesto, vedľa slávy jeho božstva a potom moje telo tak, že telo žiadneho iného stvorenia nie je tak blízko Boha ako moje.

Hľa, môj Syn ako veľmi miloval moju dušu a telo! Sú však aj takí ľudia, ktorí zlovoľne popierajú nanebovzatie môjho tela i duše a sú ďalší, ktorí o tom jednoducho nevedia. Ale táto pravda je istá: bola som vzatá ku sláve Božej v tele a duši. Počuj, ako môj Syn oslávil moje meno! Moje meno je Mária, ako hovorí evanjelium. Keď anjeli počujú toto meno, pochopia a potešia sa a vzdajú vďaky Bohu, pretože skrze mňa a so mnou vykonal tak veľkú milosť a pretože vidia ľudskosť môjho Syna oslávenú v jeho božstve. Duše v očistci sa veľmi zaraďujú, ako ten, ktorý leží chorý a počuje od ostatných slovo útechy a to poteší jeho srdce a hneď mu urobí radosť.

Pri zvuku môjho mena sa dobrí anjeli ihneď približujú k spravodlivým dušiam, ktorým boli podrobené ako strážcovia a radujú sa nad ich pokrokom. Dobrí anjeli boli podrobení každému na ochranu a zlí anjeli pre skúšku. Nie je to tak, že by anjeli boli niekedy oddelení od Boha, ale skôr pomáhajú duši, bez toho, aby opúšťali Boha a zostávajú pevne v jeho prítomnosti, zatiaľ čo dušu zapalujú a podnecujú ku konaniu dobra. Všetci démoni sa desia a obávajú tohto mena. Pri zvuku Máriinho mena okamžite pustia dušu zo svojho zovretia. Ako vták pustí svoju korisť zo svojich pazúrov, ak začuje zvuk, ale vracia sa, keď vidí, že sa nič nedeje, tak aj démoni zanechávajú dušu, ak sú vydesení tónom môjho mena, ale priletia späť a vrátia sa k nej rýchlo ako šíp, ak nevidia zlepšenie.

Nikto nie je vo svojej láske k Bohu tak chladný - pokiaľ nie je jeden zo zatratených - že by sa od neho diabol nevzdialil, ak vzýva moje meno s úmyslom nevrátiť sa nikdy k svojim zlým zvykom a diabol zostane preč kým človek nepojme úmysel opäť smrteľne hrešiť. Avšak, niekedy je diablu dovolené, aby ho ešte trápil pre jeho väčšiu odmenu, ale nikdy, aby sa ho zmocnil.“

Slová Panny Márie k svojej dcére, ponúkajúce užitočnú náuku, ako by mala žiť, a popisujúce mnoho podivuhodných detailov týkajúcich sa Kristovho utrpenia.

Kapitola 10

„Ja som Kráľovná nebies, Matka Božia. Povedala som ti, že je dobré na prsiach nosiť brošňu. Teraz ti plnšie ukážem, ako som od prvej chvíle, keď som spoznávala a pochopila Božiu existenciu, dbala na svoju spásu a náboženské predpisy. Keď som plnšie spoznala, že sám Boh je mojím Stvoriteľom a je sudcom nad mojimi skutkami, hlboko som si ho zamilovala a bola som neustále pozorná a dbala som, aby som ho neprekročila slovom alebo skutkom. Keď som spoznala, že dal svoj zákon a prikázania svojim ľuďom a skrze nich urobil toľko zázrakov, urobila som pevné rozhodnutie v mojej duši, že nebudem milovať nič než jeho a všetko svetské sa mi stalo protivným.

Potom, keď som spoznala, že Boh sám vykúpi svet a zrodí sa z Panny, bola som tak zasiahnutá láskou k nemu, že som nemyslela na nič než na Boha a nechcela nič než jeho. Keď som mohla, zdržovala som sa konverzácie a prítomnosti rodičov a priateľov a dala som núdnym všetok imanie, ktoré som nadobudla. Neponechala som si nič než akúsi chudobnú stravu a odev.

Okrem Boha mi nič nebolo potešením. V srdci som dúfala, že sa dožijem doby jeho narodenia a možno budem hodná stať sa poníženú slúžkou Božej Matky. Tiež som vo svojom srdci urobila sľub zachovať svoje panenstvo, ak by to pre neho bolo prijateľné, a nevlastniť vôbec nič zo sveta. Ale keby si Boh prial niečo iné, mojím prianím bolo, aby sa stala jeho, nie moja vôľa, pretože som verila, že je schopný vykonať všetko a nechce pre mňa nič, len to najlepšie. A tak som mu zverila všetku svoju vôľu. Keď prišiel stanovený čas pre uvedenie panien do Pánovho chrámu, bola som s nimi tiež prítomná, vďaka zbožnej poslušnosti mojich rodičov. Pomyslela som si, že pre Boha nie je nič nemožné a že, keďže vedel, že netúžim po ničom inom len po ňom, bude schopný zachovať moje panenstvo, keď ho to poteší, v opačnom prípade, nech sa stane jeho vôľou!

Po vypočutí všetkých nariadení v chráme som sa vrátila domov, horiac láskou k Bohu viac než kedykoľvek predtým, vznecovaná novými plameňmi a túžbami každý deň. Z tohto dôvodu som sa stiahla do ústrania ešte viac a bola som osamotená nocou aj dňom, obávajúc sa veľmi, aby moje ústa nepovedali

niečo, či moje uši nepočuli niečo proti Bohu, alebo moje oči nevideli niečo zmyselného. Rovnaký strach som cítila vo svojom tichu a úzkostlivo som si priala, aby som nemlčala o veciach, ktoré by som mala vysloviť.

Kým som bola vo svojom srdci takto pohnutá a osamotená, prenesúc všetku svoju nádej Bohu, v tú chvíľu ku mne prišlo vnuknutie pomyslieť na veľkú Božiu moc, ako mu slúžia anjeli a všetky stvorenia a aká je jeho neopísateľná a nekonečná sláva. Keď som sa nad tým všetkým zamyslela, uvidela som tri úžasné pozoruhodnosti. Uvidela som hviezdu, ale nie takú, ktorá svieti z oblohy. Uvidela som svetlo, ale nie také, ktoré svieti vo svete. Zacítila som vôňu, nie bylinnú či podobnú, ale neuveriteľne sladkú, ktorá ma úplne naplnila, až som mala pocit, že pre radosť vyskočím. Práve vtedy som počula hlas, nebol však z ľudských úst. Bála som sa, keď som ho počula a napadlo ma, či to nebol prelud. Anjel Boží sa potom zjavil predou mnou v najkrajšej ľudskej podobe, hoci nie v tele, a povedal mi: „Zdravas, milosti plná!“

Keď som to počula, premýšľala som, čo by to mohlo znamenať, alebo prečo ma takto zdraví, pretože som vedela a verila, že som nehodná takej veci alebo čohokoľvek dobrého, ale tiež, že pre Boha je možné urobiť čokoľvek si praje. Anjel ďalej povedal: 'Potomok, ktorý sa ti má narodiť' je svätý a bude sa volať Syn Boží. Stane sa podľa vôle Božej.' Nemyslela som si, že som hodná, ani som sa anjela nepýtala 'Prečo?' alebo 'Kedy sa to stane?', ale spýtala som sa: 'Ako sa to môže stať', že ja nepatrná, ktorá ani muža nepoznám, sa mám stať Matkou Božou?' Anjel mi odvetil, ako bolo povedané, že pre Boha nie je nič nemožné, ale 'čokoľvek chce urobiť', stane sa.'

Keď som počul slová anjela, pocítila som najvrúcnejšiu túžbu stať sa Božou Matkou a moja duša prehovorila z lásky: 'Tu som, nech sa mi stane podľa tvojej vôle!' Pri tom slove, priamo vtedy a tam, bol môj Syn počatý v mojom lone k neopísateľnému pohnutiu mojej duše a všetkých mojich údov. Keď som ho mala v lone, nosila som ho bez akejkoľvek bolesti, bez akýchkoľvek ťažkostí alebo únavy môjho tela. Ponížila som sa v každom ohľade, vediac, že nosím Všemohúceho. Keď som ho porodila, urobila som tak bez akejkoľvek bolesti či hriechu, tak, ako som ho počala, s takým istým pohnutím duše a tela, až som mala pocit, že zo všetkého nadšenia kráčam po vzduchu.

Práve tak, ako vstúpil do mojich údov k radosti mojej duše, tak k radosti mojich všetkých údov zo mňa vzišiel, nechávajúc moju dušu potešenú a panenstvo neporušené. Keď som na neho pozrela a pomyslela na jeho krásu, vediac, že nie som hodná takého syna, radosť presakovala mojim duchom ako kvapky rosy. Keď som pomyslela, majú na pamäti čítanie z prorokov, na miesta, kde budú jeho ruky a nohy pribité pri ukrižovaní, moje oči sa naplnili slzami a srdce bolo trhané smútkom. Môj syn pozrel do mojich slzavých očí a veľmi zosmutnel. Keď som pomyslela na jeho božskú moc, bola som opäť utešená, uvedomila som si, že takto si to priala a bolo to teda správne, a podriadila som svoju vôľu jeho vôli. Tak bola moja radosť vždy spojená so žiaľom.

Keď nadišiel čas utrpenia môjho Syna, jeho nepriatelia sa ho chopili. Bili ho po tvári a krku a pľuli na neho, pokiaľ sa mu posmievali. Keď bol privedený k pilieru, sám odložil svoj odev, položil ruky na stĺp a jeho nepriatelia ho surovo zviazali. Priviazaný k pilierom bez akéhokoľvek odevu tak, ako sa narodil, stál a bol potupený pre svoju nahotu. Jeho priatelia ušli, ale jeho nepriatelia boli pripravení konať. Obstúpili ho zo všetkých strán a bičovali jeho čisté telo, bez poškvŕny a hriechu. Stála som blízko a pri prvom údere som sa zrútila ako mŕtva. Keď som sa prebrala, mohla som vidieť jeho zdrásané a zbičované telo a rebrá. Ešte hroznejšie bolo, že kedykoľvek tiahli korbáče naspäť, zaťažené remienky trhali jeho telo.

Ako tam môj syn stál, celý zakrvavený a pokrytý ranami tak, že na ňom nebolo miesta, kde by mohol byť bičovaný, niekto sa, pohnutý duchom, opýtal: 'Chcete zabiť jeho, neodsúdeného?' A rovno preťal jeho putá. Potom môj Syn opäť obliekol svoju odev. Videla som, že miesto, kde môj Syn stál, bolo pokryté krvou a podľa stôp som mohla spoznať kadiaľ kráčal, pretože zem bola presiaknutá krvou, kamkoľvek išiel. Nemali s ním trpezlivosť, nenechávali ho obliecť sa, ale strkali do neho a v zhone ho ťahali. Keď bol môj Syn odvádzaný sťa zlodej, utieral krv zo svojich očí.

Hneď ako bol odsúdený, položili na neho kríž, aby ho niesol. Chvíľu ho držal, ale potom niekto prišiel a podoprel ho, aby ho niesol za neho. Keď môj Syn smeroval na miesto utrpenia, niektorí ľudia ho častovali údermi do krku, iní do tváre. Bol udrený tak tvrdo a takou silou, že, hoci som nevidela, kto ho udrel, zvuk úderu som zreteľne počula. Keď som dorazila k miestu ukrižovania, uvidela som prostriedky pripravené pre jeho smrť. Keď sa tam dostal môj Syn, odložil svoj odev a posluhovači si povedali:

'Toto je náš šat, nedostane ho späť, pretože je odsúdený na smrť.' Môj syn tam stál vo svojej nahote, keď k nemu niekto pribehol a ponúkol mu rúšku, ktorou zakryl svoj stud. Potom sa ho chopili jeho krutí popravcovia, vypli ho na kríži a pribili najprv jeho pravú ruku k brvnu, ktoré malo otvor pre klinec.

Prebili jeho ruku v mieste, kde bola kosť silnejšia. Lanom pritiahli jeho druhú ruku a pripevnili ju k brvnu rovnakým spôsobom. Potom pribili jeho pravú nohu s ľavou nad ňou pomocou dvoch klinec, takže všetky jeho šľachy a žily boli prepnuté a potrhane. Potom pritlačili korunu z trňov [1] na jeho hlavu a tá sa zaryla tak hlboko do jeho predrahej hlavy, že mu tečúca krv naplnila oči, upchala uši a zmáčala fúzy, keď stekala. Ako stál na kríži pokrytý ranami a krvou, pocítil súcť ku mne, ktorá som stála obďaleč v slzách a hľadiac zakrvácanými očami na Jána, môjho synovca, zveril ma jemu.

V tú chvíľu som mohla počuť, ako niektorí hovoria, že bol môj Syn zlodej, alebo klamár a niektorí tvrdili, že si nikto nezaslúži viac smrť, ako môj syn. Moja bolesť sa týmto viac rozjatriła. Ale, ako som už povedala, keď bol do neho vrazení prvý klinec, ten prvý úder mnou tak otriasol, že som padla na zem ako mŕtva, oči zahalené do tmy, ruky trasúce sa a nohy mdlé. V horkosti môjho žiaľu som nebola schopná sledovať nič, až do chvíle, keď bol celý upevnený na kríži. Keď som sa zdvihla, videla som svojho Syna, ako tam visí v bolesti a vo svojom zdesení som sa ja, jeho najbolestnejšia Matka, mohla pre samú trýzeň ťažko udržať na nohách.

Keď ma videl a svojich priateľov neutešene plakať, môj Syn zvolal mocným a bolestným hlasom k svojmu Otcovi: 'Otče, prečo si ma opustil?' Bolo to, akoby hovoril: 'Nie je, kto by mal so mnou súcť, len ty, Otče.' V tejto chvíli sa zdali jeho oči byť polomŕtve, líca prepadnuté, tvár žalostná, ústa otvorené a jazyk zakrvavený. Brucho bolo hlboko vpadnuté, všetky tekutiny vysušené, akoby už nemal žiadne životné orgány. Jeho celé telo bolo bledé a mdlé zo straty krvi. Jeho ruky a nohy boli strnulo vypnuté, vtiahnuté do kríža a podľa tvaru kríža tvarované. Jeho fúzy a vlasy boli úplne pokryté krvou.

Stál tam, pohmoždený a sinalý a iba jeho srdce bolo čerstvé, lebo bolo tej najlepšej a najodolnejšie konštitúcie. Prijal zo mňa telo najrýdzejšie a dobre stavané. V niektorých chvíľach vystupovala bolesť z končatín a šliach jeho raneného tela do jeho stále silného a nezlomeného srdca a to mu spôsobovalo neuveriteľné muky a utrpenie. V iných chvíľach zostupovala bolesť zo srdca do jeho zranených končatín a tak horko vzdáľovalo smrť.

V týchto bolestiach pozrel môj Syn na svojich plačúcich priateľov, ktorí by radšej sami niesli jeho bolesť jeho pomocou, alebo boli navždy spaľovaní peklom, ako ho vidieť takto mučeného. Jeho bolesť pre žiaľ svojich priateľov prevýšila všetku horkosť a utrpenie, ktoré podstupoval v tele a srdci, tak vrúcne ich miloval. Potom, z neznesiteľnej telesnej trýzne jeho ľudskej prirodzenosti, zvolal k Otcovi: 'Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.' Keď som ja, jeho najbolestnejšia matka, počula tieto slová, celé moje telo sa triaslo horkou bolesťou srdca.

Toľkokrát som potom premýšľala o tom výkriku a vždy zostal prítomný a živý v mojich ušiach. Ako sa blížila jeho smrť a jeho srdce bolo lámané náporom bolesti, celé jeho telo sa zachvelo, jeho hlava sa na chvíľu zdvihla a potom klesla, jeho ústa sa otvorili a bolo možné vidieť jeho zakrvavený jazyk. Jeho ruky sa trochu vytiahli z miesta prerazenia a jeho nohy museli preniesť viac váhy. Jeho prsty a paže sa napli a chrbát stuhla pritlačená ku krížu.

Potom mi niektorí povedali: 'Mária, tvoj Syn je mŕtvy.' Iní hovorili: 'Zomrel, ale opäť vstane.' Keď všetci odchádzali, prišiel muž a vrazil do jeho boku kopiju takou silou, že takmer vyšla na druhej strane. Keď bolo kopija vytiahnutá, špička sa zdala červená krvou. Zdalo sa mi, že moje vlastné srdce bolo prebodnuté, keď som videla prebodnuté srdca môjho milovaného Syna. Potom bol sňatý z kríža. Vzala som jeho telo na klin; bolo ako telo malomocného, celé sinavé. Jeho oči boli bez života a plné krvi, ústa studené ako ľad, fúzy ako šľahúne, tvár stuhnutá. Jeho ruky boli tak strnulé, že nešli pokrčiť nižšie, než k úrovni pásu.

Mala som ho vo svojom lone, práve takého, aký bol na kríži, strnulého vo všetkých údoch. Potom ho položili do čistého plátna a svojou šatkou som mu vysušila jeho rany a údy a zavrela mu oči a ústa, ktoré zostali otvorené, keď zomrel. Potom ho položili do hrobu. Ako rada by som si tam ľahla so svojim Synom, keby to bola jeho vôľa! Keď boli vykonané tieto úkony, prišiel Ján a vzal ma do svojho domu. Vidíš dcéra, čo všetko môj syn pre teba podstúpil!“

[1] Vysvetlenie z Knihy 7 - Kapitoly 15: „Potom trňovú korunu, ktorú sňali z jeho hlavy, keď bol dávaný na kríž, vrátili a upevnili na jeho najsvätejšiu hlavu. Prebodla jeho posvätnú hlavu takou silou, že vtedy a tam boli jeho oči naplnené tečúcou krvou a jeho uši boli upchané.“

Kristove slová k svojej neveste o tom, ako sa sám z vlastnej vôle vydal, aby bol ukrižovaný svojimi nepriateľmi a o tom, ako skrze myslenie na jeho utrpenie uchrániť telo pred zlobami.

Kapitola 11

Boží Syn prehovoril k svojej neveste a povedal: „Ja som Stvoriteľ neba i zeme a je to moje skutočné telo, ktoré je konsekrované na oltári. Miluj ma celým svojím srdcom, pretože som ťa miloval a vydal sa z vlastnej vôle nepriateľom, keď moji priatelia a Matka boli zanechaní v bolestnom žiaľu a smútku. Aj keď som videl kopije, kince, biče a iné nástroje trýzne, rád som prijal muky. Keď bola moja hlava zo všetkých strán trhaná tříňovou korunou a krv mi tiekla zo všetkých strán, vtedy, aj keby moji nepriatelia získali moje srdce, nechal by som ich, aby ho radšej trápili a trhali, než aby som ťa stratil. Si teda veľmi nevďačná, ak ma pre tak veľkú lásku nemiluješ.

Ak bola pre teba moja hlava prebodaná a na kríži sklonená, tvoja hlava by mala byť sklonená k pokore. Keďže boli moje oči krvavé a plné slz, aj tvoje oči by sa mali zdržovať rozkošných pohľadov. Keďže boli moje uši naplnené krvou a počuli voči mne slová posmechu, aj tvoje uši by sa mali odvrátiť od planej a nevhodnej reči. Ak sa mojim ústam dostalo nápoja horkosti a bola im odopretá sladkosť, chráň svoje ústa pred zlým a otváraj ho pre dobré. Ak boli moje ruky kľincami rozpažené, nech sú aj tvoje ruky, totiž skutky, otvorené pre chudobných a pre moje prikázania. Nech sú tvoje nohy, teda zaľúbenia, s ktorými by si ku mne mala kráčať, ukrižované pre vásne, aby, rovnako ako som ja trpel vo všetkých svojich údoch, boli všetky tvoje údy pripravené mi slúžiť. Žiadam od teba väčšiu službu ako od iných, pretože som ťa zahrnul väčšiu milosťou.“

O tom, ako sa anjel modlia za nevestu a ako sa Kristus pýta anjela, čo je to, čo žiada pre nevestu a na čo je jej to dobré.

Kapitola 12

Dobrý anjel, strážca nevesty, sa zjavil a modlil sa za ňu. Pán mu odpovedal a riekol: „Ten, kto sa chce modliť za druhého, by sa mal modliť za jeho spásu. Si ako neuhasiteľný oheň neustále horiaci mojou láskou. Vidiš a vieš všetky veci, keď vidiš mňa. Nechceš nič, len to, čo chcem ja. Povedz mi teda, čo je dobré pre túto moju novú nevestu?“ Odpovedal: „Pane, ty vieš všetko.“ Pán mu povedal: „Všetko, čokoľvek bolo stvorené, alebo bude, je nemenné vo mne.

Rozumiem a poznám všetko v nebi i na zemi a nie je vo mne zmena. Avšak, aby mohla nevesta rozoznať moju vôľu, povedz teraz, keď počúva, čo je pre ňu dobré.“ A anjel povedal: „Má veľké a pyšné srdce. Potrebuje teda palicu, aby bola skrotená.“ Potom povedal Pán: „Čo pre ňu žiadaš, priateľu môj?“ Anjel odpovedal: „Pane, žiadam ťa, aby si jej s palicou udelil aj milosrdenstvo.“ A Pán povedal: „Pre teba tak urobím, pretože nikdy nerobím spravodlivosť bez milosti. Pre toto by ma nevesta mala milovať celým svojím srdcom.“

O tom, ako mal v sebe Boží nepriateľ troch démonov a o treste, ktorý na neho dopustil Kristus.

Kapitola 13

„Môj nepriateľ mal v sebe troch démonov. Prvé prebýva v jeho prirodzení, druhý v jeho srdci a tretí v jeho ústach. Prvý je ako plavec, ktorý púšťa vodu kýlom, až tá, postupne stúpajúc, zatopí loď. Nastáva príval vody a loď sa potopí. Loď značí jeho telo, ktoré je zmietané pokušeniami démonov i vlastnými vášňami ako búrkami. Túžba vstúpila najskôr kýlom, totiž zaľúbením, ktoré mal v zlých myšlienkach. Keďže nevzdoroval pokániam, ani diery neopravil pomocou kľincov zdržanlivosti, voda túžby rástla deň za dňom s jeho súhlasom.

Keď bola loď nasýtená chlipnosťou, voda zatopila a pohltila loď túžbou, takže nemohol dosiahnuť prístav spásy. Druhý démon, prebývajúc v jeho srdci, je ako červ žijúci v jablku. Najskôr strávi dreň jablka a potom, čo tam zanechá svoje výkaly, vydáva sa do zvyšku plodu, až je celé jablko prežrané. Tak koná diabol. Najskôr skazí vôľu osoby aj spravodlivej túžby, totiž dreň, kde sa nachádza všetka sila mysle a dobro. Akonáhle je srdce prázdne týchto hodnôt, nahradí ich planými myšlienkami a záľubami, ktoré mal človek radšej. Potom núti samo telo k potešeniu, a tak sa odvaha aj poznanie stráca a život sa stáva obtiažnym. Je vskutku jablkom bez drene, teda človekom bez srdca, keď vstupuje do môjho chrámu a

nemá lásku.

Tretí démon je ako lukostrelec, ktorý pozerajúc sa cez okná, strieľa po nepozorných. Ako môže diabol nebyť v človeku, ktorý ho vždy zahŕňa v rozhovore? To, čo je najviac milované, sa najčastejšie spomína. Tvrdé slová, ktorými zraňuje iných, sú ako šípy strieľané z práve toľkých okien, koľkokrát sa zmieni o diablove, či koľkokrát jeho slovo raní nevinných a pohorší prostých. Ja, ktorý som pravda, k svojej pravde prisahám, že ho zatratím ako neviestku v ohni a síre, ako záludného zradcu na zmrzačenie jeho končatín, ako rúhača Pána k večnej hanbe. Avšak, kým sú jeho telo a duša stále v jednote, moje milosrdenstvo je mu otvorené. Žiadam od neho, aby pristupoval k bohoslužbe častejšie, nebál sa pokarhania, netúžil pre seba po žiadnej cti a nemal už na perách to zlovestné meno.“

VYSVETLENIE

Tento muž, cisterciánsky opát, pochovával exkomunikovaného človeka. Keď nad ním hovoril odporúčajúcu modlitbu, pani Brigita, uchvátená Duchom, počula: „Urobil, čo je v jeho moci a pochoval ho. Buď si istá, že prvý nasledujúci pohreb bude jeho vlastný, pretože zhrešil proti Otcovi, ktorý nám povedal aby sme zostali nestrani a nevzdávali nezaslúženú poctu bohatým.

Kvôli drobnému pominuteľnému zisku, tento muž poctil nehodnú osobu a položil ju medzi dobrých, čo nemal urobiť. Tiež zhrešil proti môjmu Duchu, ktorý je v spoločenstve a jednote spravodlivých tým, že pochoval nespravodlivého vedľa spravodlivých. Zhrešil aj proti mne, Synovi, pretože som povedal: „Kto odmieta mňa, bude odmietnutý.“ Tento muž poctil a povýšil niekoho, koho moja cirkev a môj náместník zamietli.“ Opát sa kajal, akonáhle počul tieto slová, a štvrtého dňa zomrel.“

Kristove slová k svojej neveste ohľadom spôsobu a úcty, ktoré by mala zachovávať v modlitbe a o troch druhoch ľudí, ktorí slúžia Bohu na tomto svete.

Kapitola 14

„Ja som tvoj Boh, ktorý bol ukrižovaný na kríži, pravý Boh a pravý človek v jednej osobe, a ktorý som denne prítomný v rukách kňaza. Kedykoľvek mi ponúkaš modlitbu, vždy ju zakončuj túžbou, aby sa vždy stala moja, nie tvoja vôľa. Nepočujem tvoje modlitby za tých, ktorí sú už zatratení. Niekedy si tiež praješ niečo, čo by sa stavalo proti tvojej spásy, preto je dôležité zveriť svoju vôľu mne, pretože viem všetko a neposkytnem ti nič, čo by ti nebolo prospešné. Mnohí sa nemodlia so správnym úmyslom, preto si nezaslúžia byť vypočutí.

Sú tri druhy ľudí, ktorí mi slúžia v tomto svete. Prvým sú tí, ktorí veria, že som Boh a darca všetkého, ktorý má moc nad všetkým. Slúžia mi s úmyslom získať skoré dobrá a česť, ale veci nebeské pre nich nie sú ničím, a hneď by sa ich vzdali, len aby si mohli zaistiť súčasné dobrá. Svetská sláva je im podľa ich priania daná ako podiel. Keďže stratili večné dobrá, odškodňujem ich skorým pohodlím za akékoľvek dobré služby, ktoré pre mňa konajú, až do posledného haliera a ich poslednej chvíľky. Druhí sú tí, ktorí veria, že som Boh všemohúci a prísny sudca, ale slúžia mi zo strachu z trestu, nie z lásky k nebeskej sláve. Keby sa ma neobávali, neslúžili by mi.

Tretím sú tí, ktorí veria, že som Stvoriteľom všetkého a pravým Bohom, a veria, že som spravodlivý a milosrdný. Neslúžia mi zo strachu z trestu, ale z božskej lásky a dobroty. Dali by prednosť akémukoľvek trestu, pokiaľ by ho mohli uniesť, než aby ma prinútili k hnevu. Popravde si zaslúžia byť vypočutí, keď sa modlia, pretože ich vôľa je v súlade s mojou. Prvý druh služobníka sa nikdy nevzdiali trestu, či neuvidí moju tvár. Druhý nebude často trestaný, ale napriek tomu sa nedostane k nazeraniu na moju tvár, ak nenapraví svoj strach skrze pokánie.“

Kristove slová k svojej neveste popisujúce ho ako veľkého kráľa, o dvoch pokladniciach značiacich lásku k Bohu a lásku k svetu a ponaučenie o tom, ako urobiť pokroky vo svojom živote.

Kapitola 15

„Ja som ako veľký a mocný kráľ. Štyri veci náležia kráľovi. Po prvé musí byť bohatý, po druhé štedrý, po tretie múdry a po štvrté dobrotivý. Som vskutku kráľom anjelov a ľudstva. Mám štyri vlastnosti, ktoré

som spomenul. Po prvé som najbohatší zo všetkých, pretože pridelujem k potrebám všetkých a predsa vlastným stále rovnako. Po druhé som najštedrejší zo všetkých, pretože som pripravený dať každému, kto požiada. Po tretie som najmúdrejší, pretože viem, čo sa pre každého hodí a čo je pre neho najlepšie. Po štvrté, som dobrotivý, pretože som viac hotový dávať, než je ktokoľvek hotový žiadať. Mám, dalo by sa povedať, dve pokladnice. Hodnotné veci, ťažké ako olovo, sú uložené v prvej pokladnici a ostré kince lemujú oddelenie, kde sú uchovávané.

Ale tieto ťažké veci sa zdajú byť ľahké ako perie človeku, ktorý začne tým, že ich otáča, ohmatáva ich a naučí sa, ako ich nosiť. Veci, ktoré sa predtým zdali byť ťažké, sa stanú ľahkými a veci, ktoré vyzerali ostro, zmäknú. V druhej pokladnici sa zdá byť trblietavé zlato, cenné klenoty a lahodné nápoje. Ale zlato je v skutočnosti bahnom a nápoje jedom. Sú dve cesty k týmto pokladniciam, hoci bývala len jedna. Na rázcestí, totiž v prístupe k oboom cestám, stál muž, ktorý volal k trom ľuďom smerujúcim k druhej ceste a povedal: `Počujte, počujte čo vám hovorím! Keby ste nechceli počúvať, aspoň použite oči, nech vidíte, že to, čo hovorím, je pravda. Ak nechcete užívať uši ani oči, potom aspoň zapojte ruky, aby ste sa dotykom ubezpečili, že nehovorím klamne.`

Potom prvý z nich povedal: `Vypočujme si ho, nech vidíme, či hovorí pravdu.` Druhý muž povedal: `Čokoľvek hovorí, je klamlivé.` Tretí povedal: `Viem, že hovorí pravdu, ale je mi to jedno.` Čím sú tieto pokladnice, keď nie láskou mojej a láskou svetskou? Sú dve cesty k týmto pokladniciam: sebakorenienia a úplné sebazaprenia vedú k mojej láske, zatiaľ čo zmyselné túžby vedú k svetskej láske. Niektorým ľuďom pripadá bremeno, ktoré nesú v mojej láske, ako z olova, pretože keď sa majú postíť, bdieť, či cvičiť sa v sebadisciplíne, myslia si, že nesú náklad z olova. Keď musia znášať posmešky a urážky, preto že trávajú čas v modlitbe a v náboženskej praxi, pripadá im to, akoby sedeli na hrotoch; vždy sú to pre nich muky.

Človek, ktorý si želá zostať v mojej láske, by mal najprv bremeno natočiť, totiž vynaložiť úsilie konať dobro tak, že po ňom neustále túži. Potom by ich mal trochu pozdvihnúť, pomaly a úpenlivo zo všetkých síl, majúc na pamäti: `zvládnem to, ak mi Boh pomôže.` Potom vytrvávajúc v úlohe, ktorú si zvolil, začne nosiť veci, ktoré sa mu predtým zdali ťažké, s takou radostnou snahou, že všetky úskalia pôstov, bdelosti, či akýchkoľvek ťažkostí sa mu stanú ľahkými ako pierko. Moji priatelia odpočívajú na mieste, ktoré sa neužitočným a zlomyseľným zdá byť lemované ostňami a trnmi, ktoré je ale mojím priateľom tým najlepším spočinutím, mäkkým ako kvety ruže. Priamou cestou do tejto pokladnice je pohrdnutie vlastnou vôľou, čo sa deje, keď človek myslí na svoje utrpenie a smrť, prestáva sa starať o svoju vôľu a stále usiluje o to, aby bol lepším. Hoci je táto cesta na začiatku trochu ťažká, je v jej priebehu veľa potešenia. Toľko, že veci, ktoré sa na začiatku zdajú také ťažké, že ich nemožno uniesť, sa mu neskôr stávajú tak ľahkými, že si právom povie: `Božie jarmo je ľahké`. Druhou pokladnicou je svet. V nej sú zlato, drahokamy a nápoje, ktoré vyzerajú lahodne, ale zachutia horko ako jed.

Každému, kto nesie zlato, sa stane to isté: akonáhle slabne jeho telo a údy ho zrádzajú, akonáhle je jeho špič vyčerpaný a telo padá cez smrť k zemi, potom sa vzdáva zlata aj klenotov, ktoré už pre neho nemajú väčšiu cenu ako blato. Nápoje sveta, totiž jeho požitky, vyzerajú lahodne, no, len čo sú v žalúdku, oslabujú hlavu a zaťažávajú srdce, kazia telo a človek tak chradne ako tráva. Ako sa blíži bolesť smrti, všetky tieto lahôdky sa stávajú horkými ako jed. Svojevôľa vedie k tejto pokladnici vždy, keď sa človek nesnaží odolávať nižším chůtkam a nebude zvažovať, čo som prikázal a vykonal, ale priamo robí, čokoľvek mu príde na myseľ, bez ohľadu na správnosť.

Traja ľudia kráčajú po tejto ceste. Tým myslím všetkých spustnutých, tých, ktorí milujú svet a svojevôľu. Volal som k nim, keď som stál na rázcestí v prístupe k oboom cestám, keď som cez môj príchod v ľudskom tele ukázal ľudstvu dve cesty. Jednu nasledovaniahodnú a jednu, ktorej je radno sa vyhnúť; cestu vedúcu k životu a tú, ktorá vedie k smrti. Pred mojím vtelením bývala len jedna cesta. Po tej všetci, dobrí aj zlí, smerovali k pekle. Ja som ten, kto zvolal, a mojím zvolaním bolo toto:

Ľudia, načúvajte môjmu slovu vedúcemu k ceste života, používajte svoje zmysly k pochopeniu pravdy toho, čo hovorím. Ak mu nenačúvate, či počuť nemôžete, aspoň pozrite, teda použite rozum a vieru, a vidíte, že sú moje slová pravdivé. Rovnako ako je možné viditeľné rozoznať zrakom tela, tak aj neviditeľné možné rozoznať a uznať očami viery. Je veľa prostých duší v cirkvi, ktorí veľa nekonajú, ale sú spasení skrze svoju vieru. Skrze tú veria, že som Stvoriteľom a Vykupiteľom vesmíru. Nie je nikoho, kto by nemohol prísť k poznaniu a viere, že som Boh, už len keď zváži, ako krajina nesie ovocie a nebo dáva dážď, ako sa stromy zelenajú a zvieratá prebývajú každé vo svojom druhu, ako hviezdy slúžia ľudstvu a veci sa dejú napriek vôli človeka.

Zo všetkého toho môže človek vidieť, že je smrteľný, a že je to Boh, kto spravuje všetky veci. Keby Boh neexistoval, všetko by bolo v neporiadku. Rovnako tak bolo všetko zriadené Bohom, všetko rozumovo usporiadané pre poučenie človeka. Ani najmenšia vec nie je, či neprebýva vo svete bez dôvodu. Podobne ak človek nemôže pochopiť či obsiahnuť moje možnosti pre svoju slabosť, dokáže skrze vieru uvidieť a uveriť. No, ľudia, ak nechcete používať svoj rozum k uvažovaniu o mojej moci, stále môžete použiť svoje ruky a dotknúť sa skutkov, ktoré som ja a moji svätí vykonali. Sú natoľko zjavné, že ich nemožno spochybniť ako činy Boha.

Kto dal vstať mŕtvym a kto dal svetlo slepým, keď nie Boh? Kto vyháňal démonov, keď nie Boh? Aké bolo moje učenie, keď nie spásenosné pre dušu aj telo a celkom schodné? Avšak, prvý muž, totiž niektorí ľudia, hovoria: „Vypočujme si ho, nech vidíme, či hovorí pravdu!“ Títo ľudia zostávajú na čas v mojich službách nie z lásky, ale ako pokus a napodobenie druhých bez toho, aby sa vzdali svojej vôle, ktorú konajú spoločne s mojou. Sú v nebezpečnej situácii, pretože chcú slúžiť dvom pánom, hoci nemôžu slúžiť žiadnemu správne. Až budú povolani, budú odmenení tým pánom, ktorého milovali najviac.

Druhý muž, teda niektorí, hovoria: „Čokoľvek hovorí je klam a Písmo nie je pravdivé.“ Ja som Boh, Stvoriteľ všetkého, bezo mňa nebolo nič vytvorené. Ja som ustanovil Starý aj Nový Zákon, vyšli z mojich úst a nie je v nich žiadna lož, pretože som Pravda. Preto nevidia moju tvár tí, ktorí hovoria, že som klamný a Písmo je klamlivé, pretože ich svedomie svedčí, že som Boh, a všetko sa deje z mojej vôle a predurčení. Obloha im dáva svetlo, nemôžu si dať svetlo sami; zem prináša plody, vzduch robí zem plodnú, fauna je dôsledne usporiadaná, démoni vyznávajú moje meno, spravodliví trpia neuveriteľné veci pre moju lásku.

Všetci vidia tieto veci, ale nevidia ma. Tiež by ma mohli vidieť v mojej spravodlivosti, keby pomysleli, ako zem pohlcuje bezbožných a oheň stravuje zlovoľných. Rovnako tak ma mohli vidieť v mojom milosrdenstve, keď vody vytryskli zo skaly pre spravodlivých, alebo sa pre ne rozostúpili; keď im neublížil oheň, alebo ich nasýtilo nebo pokrmom pozemským. Pretože vidia tieto veci a napriek tomu hovoria, že som klamár, neužrú nikdy moju tvár. Tretí muž, totiž ďalší, hovoria: „Dobre vieme, že je pravým Bohom, ale nezaujímá nás to.“ Títo ľudia budú večne trápení, pretože pohŕdajú mnou, svojím Pánom a Bohom. Nejedná sa snáď z ich strany o veľké opovrhnutie, keď užívajú moje dary, ale odmietajú mi slúžiť?

Keby mohli nadobudnúť tieto dary vlastnými schopnosťami a nie úplne zo mňa, ich pohŕdanie by nebolo tak veľké. Dám ale svoju milosť tým, ktorí dobrovoľne začnú otáčať mojím bremenom a vynaložia úsilie s vriacou túžbou urobiť, čo bude v ich silách. Budem pracovať spolu s tými, ktorí ponosú moje bremeno, totiž s tými, ktorí postupujú deň za dňom z lásky ku mne, budem ich silou a natoľko ich zapálím, že budú chcieť konať viac. Ľudia, ktorí zostávajú na mieste, ktoré, hoci je pohodlné, sa im zdá byť obtiažnym, sú tými, ktorí sa trpezlivo namáhajú dňom i nocou bez únavy. Stávajú sa stále intenzívnejšími a majú pocit, že to, čo robia, nie je dostatočné. To sú moji najdrahší priatelia a je ich veľmi málo, pretože pre ostatných sú nápoje v druhej pokladnici príjemnejšie.“

O tom, ako nevesta videla svätca hovoriaceho k Bohu a o žene, ktorá bola ťažko súžená diablom a neskôr oslobodená skrze modlitby slávnej Panny.

Kapitola 16

Nevesta videla jedného zo svätých, ako vraví k Bohu a hovorí: „Prečo diabol sužuje dušu tejto ženy, ktorú si vykúpil svojou krvou?“ Diabol odvetil okamžite a povedal: „Pretože je po práve moja.“ Aj Pán povedal: „Akým právom je tvojou?“ Diabol mu odpovedal: „Sú dve cesty. Jedna vedie do neba, druhá do pekla. Keď uzrela tieto dve cesty, jej vedomie a rozum jej povedali, že by mohla zvoliť moju cestu. A pretože mala slobodu, aby si vybrala cestu svojej voľby, myslela si, že by bolo výhodné obrátiť svoju vôľu na konanie hriechu a vykročila po ceste mojej.“

Potom som ju klamal cez tri neresti: nenásytnosť, lakomosť a zmyselnosť. Teraz bývam v jej bruchu a v jej prirodzenosti. Držím sa jej piatimi rukami. Jednou rukou jej odvrátim oči, aby nevidela duchovné veci. Druhou držím jej ruky, aby nekonala žiadne dobré skutky. Tretou rukou držím jej nohy, aby nevykročila k dobru. Štvrtou držím jej myseľ, aby sa nehanbila hrešiť. Piatou rukou držím jej srdce, aby sa nevrátila kajúcnosťou.“

Požehnaná Panna Mária potom vavela Synovi: „Synu môj, daj, nech povie pravdu o tom, na čo sa ho

spýtam.“ Syn povedal: „Ty si moja Matka, si Kráľovná Nebies, si Matka Milosrdenstva, si útechou duší v očistci, si radosťou tých, ktorí si razia cestu svetom. Si zvrchovanou Pani anjelov, najskvelejším stvorením pred Bohom. Si tiež Pani nad diablom. Prikáž tomuto démonovi ti sama, Matka, a on ti odpovie, na čo budeš chcieť.“ Požehnaná Panna sa potom spýtala diabla: „Povedz, diabol, aký úmysel mala táto žena pred vstupom do kostola?“ Diabol jej odpovedal: „Bola odhodlaná zdržiavať sa hriechu.“

A Panna Mária mu povedala: „Akokoľvek ju jej predchádzajúci zámer viedol do pekla, povedz, akým smerom ju vedie jej súčasný úmysel zdržiavať sa hriechu?“ Diabol jej povedal zdráhavo: „Zámer zdržiavať sa hriechu ju vedie smerom k nebu.“ Panna Mária povedala: „Pretože si si uvedomil, že bolo tvojim právom ju odviesť od cesty Svätej Cirkvi kvôli jej predošlým úmyslom, potom je teraz otázkou spravodlivosti, aby bola privedená späť k Cirkvi pre svoj súčasný zámer. Teraz ti, diabol, položím ďalšiu otázku. Povedz mi, aký úmysel prebýva v jej svedomí teraz?“

Diabol odpovedal: „Vo svojej mysli je veľmi kajúcna a ľutuje, čo bola, je odhodlaná viac nehrešiť a chce sa zlepšiť, nakoľko je schopná.“ Panna sa na to opýtala diabla: „Povedal by si mi, či môžu tri hriechy zmyselnosti, nenásytnosti a chamtivosti existovať v srdci súčasne s tromi dobrými predpokladmi pokánia, skrúsenosti a zámeru sa napraviť?“ Diabol odpovedal: „Nie.“ A Požehnaná Panna povedala: „Povedal by si mi teda, ktoré z nich by mali ustúpiť a zmiznúť z jej srdca - tri cnosti alebo tri neresti, ktoré, ako hovoríš, nemôžu zdieľať rovnaké miesto v rovnaký čas?“ Diabol odpovedal: „Hriechy, hovorím.“

A Panna odpovedala: „Cesta do pekla je pre ňu teda zatvorená a cesta do neba pre ňu otvorená.“ Znovu sa Požehnaná Panna spýtala: „Povedz, ak lupič číha pred dvermi nevesty, aby ju prepadol, čo by mal ženích urobiť?“ Diabol odpovedal: „Ak je ženích dobrý a vznešený, mal by ju brániť a riskovať pre ňu život.“ Potom Panna povedala: „Ty si tým zradným zlodejom. Táto duša je nevesta ženícha, môjho Syna, ktorý ju vykúpil svojou vlastnou krvou. Ty si ju skazil a chopil sa jej silou. Čiže, pretože je môj Syn ženíchom jej duše a Pánom nad tebou, musíš pred ním utiecť.“

VYSVETLENIE

Táto žena bola pobehlicou, ktorá sa chcela vrátiť k dobrému životu, pretože jej diabol ubližoval dňom i nocou natoľko, že jej viditeľne vtlačil oči do hlavy a pred niekoľkými svedkami ju vytiahol z postele. Potom, v prítomnosti mnohých spoľahlivých svedkov, svätá pani Brigita zreteľne povedala: „Strať sa, diabol, dosť si toto Božie stvorenie trápil.“ Potom, čo to povedala, ležala žena pol hodiny s otvorenými očami na podlahe, potom vstala a povedala: „Vskutku, videla som diabla v najohavnejších tvaroch, ako odchádza oknom a počula som hlas, ktorý mi hovorí: „Žena, bola si naozaj oslobodená.“ Od tejto chvíle bola táto žena oslobodená od všetkej výstrednosti a už netrpela nečistými myšlienkami a došla k svojmu odpočinku skrze dobrú smrť.“

Kristove slová k svojej neveste prirovnávajúce hriešnika k trom obrazom: orlovi, vtáčnikovi a bojovníkovi.

Kapitola 17

„Ja som Ježiš Kristus, ktorý s tebou hovorím. Ja som ten, kto bol v lone Panny, pravý Boh a pravý človek. Hoci som bol v Panne, stále som vládol nad všetkým spoločne s Otcom. Ten, ktorý je mojím zlomyseľným nepriateľom, pripomína tri veci. Po prvé je ako orol, ktorý lieta vo vzduchu, zatiaľ čo ostatné vtáky lietajú pod ním, po druhé je ako vtáčnik, ktorý hrá na píšťale postriekanej lepkavou smolou melódiu lahodiacu vtákom tak, že sa k píšťale zlietavajú a prílepia sa ku smole; po tretie je ako bojovník, ktorý je prvý v každom súboji.

Je ako orol, pretože vo svojej pýche nedokáže nad sebou nikoho zniesť a zraňuje každého, na koho dosiahne pazúrami svojej zlovôle. Odrežem krídla jeho moci a pýchy a vykorením zo zeme jeho skazenosť. Odovzdám ho do neuhasiteľného oleja, kde sa bude bez konca trápiť, ak nezmení svoje cesty.

Je tiež ako vtáčnik v tom, že priťahuje všetkých k sebe sladkosťou svojich slov a prisľubov, ale ktokoľvek k nemu príde, je lapený do záhuby a nemôže z nej utiecť. Z tohto dôvodu mu vtáky pekiel vykládajú oči, aby nikdy nevidel svoju slávu, iba len večnú temnotu pekla. Urežú mu uši, takže nebude

počuť slová mojich úst. Za jeho sladké slová mu budú pôsobiť horkosť od päty až k temenu a toľko trestov podstúpi, koľko je tých, ktorých zviedol k záhube.

Je tiež ako bojovník, ktorý je prvý v zlobe, neochotný dať komukoľvek prednosť a odhodlaný každého zraziť. Ako bojovník teda bude mať prvé miesto v každom treste, jeho trest bude neustále obnovovaný a nikdy neskončí. Avšak kým je jeho duša v jeho tele, moja milosť je pre neho pripravená.“

VYSVETLENIE

Jednalo sa o mocného rytiera, ktorý nenávidel duchovenstvo a častoval ho urážkami. Predchádzajúce zjavenie je o ňom, rovnako ako nasledujúce: „Syn Boží hovorí: `Ó svetský rytier, spýtaj sa múdrych na to, čo sa stalo pyšnému Hamanovi, ktorý trápil môj ľud! Nestretla ho snáď hanebná smrť a veľké poníženie? Rovnako sa mi posmieva a mojím ľuďom tento muž. Preto, rovnako ako Izrael neplakal nad smrťou Hamana, moji priatelia neoplačú smrť tohto muža. Zomrie horkou smrťou, ak nenapraví svoje cesty.“ A tak sa aj stalo.

Kristove slová k svojej neveste o tom, že by v dome božom mala byť pokora a o tom, že takýto dom označuje život viery aj o stavbách, ktoré by mali byť budované z poctivo nadobudnutých zdrojov, prípadne ako spraviť nápravu.

Kapitola 18

„V mojom dome by mala byť všetka pokora, ktorej sa dnes dostáva len opovrhnutie. Mal by v ňom stáť pevný múr medzi mužmi a ženami, pretože, aj keď som schopný každého brániť a podopierať bez nutnosti steny, pre istotu a pre diablovmu prešibanosť si želim stenu, ktorá by dve obydlia oddeľovala. Mala by to byť poctivá stenu, primerane vysoká, nie však príliš. Okná by mali byť jednoduché a číre, strecha primerane vysoká, aby tu nebolo vidieť nič, čo by neznačilo pokoru. Ľudia, ktorí pre mňa stavajú domy dnes, sú ako stavitelia, priam za vlasy vytiahnu pána domu, keď vstúpi, a šliapu po ňom.

Blato vysoko vyvyšujú a zlato dávajú pod nohy. Toto mi robia, keď stavajú bahnom, keď totiž skladajú časné a pomínutelné dobré k nebesiam, zatiaľ čo sa nezaujímajú o duše, ktoré sú cennejšie než akékoľvek zlato. Keď k nim chcem prísť, skrze môjho kazateľa alebo skrze dobré myšlienky, chytia ma za vlasy a šliapu po mne, totiž napadnú ma rúhaním považujúc moje skutky a slová za rovnako mrzké ako blato. Považujú sa za oveľa múdrejších.

Keby chceli stavať pre mňa a pre moju slávu, začali by vlastnými dušami. Ten, kto stavia môj dom, nech veľmi dbá na to, aby ani halier nebol použitý, ak nebol nadobudnutý pre stavbu čestne a poctivo. Je veľa tých, ktorí vedia, že vlastnia nečestne nadobudnutý majetok a napriek tomu vôbec neľutujú svoje činy. Ani nemajú v úmysle odčiniť či napraviť svoje podvody a krádeže, hoci by ich mohli napraviť, keby mali vôľu. Avšak pretože si uvedomujú, že nemôžu mať tieto veci navždy, darujú časť svojho nekalého majetku kostolom, aby si ma udobrili svojim príspevkom. Svoj ďalší poctivo nadobudnutý majetok vyhradzujú pre svojich potomkov. To ma vôbec neteší.

Ten, kto ma chce potešiť svojim darom, mal by mať predovšetkým túžbu zlepšiť svoje cesty a potom konať tie dobré skutky, ktoré je schopný konať. Mal by nariekať a plakať nad zlom, ktoré vykonal, a robiť nápravu, ak môže. Ak nemôže, mal by mať aspoň úmysel svoje podvody odčiniť. Potom by sa mal starať o to, aby takéto hriechy viac nekonali. Ak už človek, ktorému by mal byť nahradený neoprávnene nadobudnutý majetok, nežije, potom môže urobiť dar mne, ktorý som schopný zaplatiť každému. Keď ich nemôže odčiniť, za predpokladu, že sa predomnou kajú s úmyslom nápravy a so skrúšeným srdcom, mám možnosti dlh splatiť a, či už teraz alebo v budúcnosti, nahradiť majetok tým, ktorí boli podvedení.

Vysvetlím ti význam domu, ktorý chcem postaviť. Domom je život vo viere. Ja sám, Stvoriteľ všetkého, skrze ktorého bolo všetko vytvorené a všetko je, som jeho základom. V dome sú štyri steny. Prvý je spravodlivosť, ktorou budem súdiť tých, ktorí sú k domu nepriateľskí. Druhou je múdrosť, skrze ktorú osvietim obyvateľov svojim porozumením a chápaním. Tretia je sila, ktorou ich posilním proti diablovým úkladom. Štvrtou je moja milosť, ktorá víta každého, kto si ju žiada. V tejto stene sú dvere milosti, skrze ktoré sú všetci hľadajúci vítaní. Strechou domu je láska a súcitiť, ktorými prikrývam hriechy tých, ktorí ma milujú, takže nebudú odsúdení za svoje hriechy.

Okno strechy, cez ktoré vstupuje slnko, je znamením mojej milosti. Skrze ňu sa teplo mojej božskosti

dostáva k obyvateľom. To, že by múr mala byť veľká a silná znamená, že nikto neoslabí moje slová ani ich nezničí. Jej primeraná výška znamená, že moja múdrosť môže byť čiastočne pochopená, ale nikdy nie úplne. Jednoduché a číre okná znamenajú, že moje slová sú jasné, veď cez ne vstupuje do sveta svetlo božského poznania. Primerane vysoká strecha znamená, že moje slová nebudú hlásané nezrozumiteľne, ale zmysluplne a poznateľne.

Stvoriteľove slová k neveste o lesku jeho sily, múdrosti a cnosti a o tom, ako teraz tí, ktorí sú nazývaní múdrymi, proti nemu najviac hrešia.

Kapitola 19

„Som Stvoriteľom neba i zeme. Mám tri vlastnosti. Som najmocnejší, najmúdrejší a najctnostnejší. Som tak mocný, že mi anjeli v nebi vzdávajú poctu a démoni v pekle si nedovolia ku mne pozrieť. Všetky prvky sú k dispozícii môjmu pokynu a zavolaniu. Som tak múdry, že nikto nemôže uspieť vo vypátraní mojej múdrosti. Moja znalosť je taká, že poznám všetko, čo bolo a bude. Som tak rozumný, že ani najmenší z malých, červ, alebo iný akokoľvek biedny tvor, mnou nebol stvorený bez dôvodu. Som tak cnostný, že zo mňa prýšti každé dobro ako z dobrého prameňa a všetka sladkosť je zo mňa ako z dobrého viniča. Bezo mňa, nikto nemôže byť mocným, nikto múdrom, nikto cnostným. Preto proti mne mocní sveta obzvlášť hrešia.

Dal som im silu a moc, aby si ma mohli poctiť, ale poctu pripisujú sebe, ako by ju mali zo seba. Svojvoľníci nemyslia na svoju vlastnú krehkosť. Keby som im mal poslať tú najmenšiu slabosť, hneď by sa zrútili a všetko by pre nich stratilo zmysel. Ako potom budú schopní znášať moju moc a tresty večnosti? Ale tí, ktorí sú teraz nazývaní múdrymi, proti mne hrešia ešte viac. To preto, že rozum, chápacosť a múdrosť som im dal na to, aby ma milovali, napriek tomu jedinú, čomu rozumejú, je ich skorý prospech. Na hlave majú oči, ale hľadajú iba na svoje vlastné potešenie.

Sú slepí k tomu, aby mi vzdali vďaky, ktorý som im dal všetko. Veď nikto, dobrý alebo zlý, bezo mňa nemôže nič pochopiť ani ničomu porozumieť, akokoľvek dopúšťam, aby zlovoľní svoju vôľu upreli kamkoľvek si želajú. Bezo mňa nie je nikto ani cnostným. Mohol by som teraz použiť často používané príslovie: `Každý pohŕda trpezlivým.` Pre moju trpezlivosť si každý myslí, že som veľmi pochabý a tak ma ľudia prehliadajú. Ale beda im, až ich po nesmiernej trpezlivosti oboznámim s trestom. Predo mnou budú ako blato, ktoré sa rúca do hĺbín a neprestáva, kým nedôjde do najnižšej časti pekla.“

Milý rozhovor Panenskej Matky a Syna spolu aj s nevestou a o tom, že by sa nevesta mala pripraviť na svadbu.

Kapitola 20

Matka sa zjavila a povedala Synovi: „Si Kráľom slávy, môj Synu, si Pánom nad všetkými pánmi, stvoril si nebesia a zem a všetko v nich. Nech sa stane každá tvoja túžba, nech sa stane tvoja vôľa.“ Syn odpovedal: „V starom porekadle sa hovorí `čo sa v mladosti naučíš, v starobe si uchováš.` Matka, od svojej mladosti si sa učila nasledovať moju vôľu a porúčať mi všetku svoju vôľu. Správne si povedala `nech sa stane vôľa tvoja.` Si ako cenné zlato, ktoré je položené a kované na tvrdej nákovke, pretože si bola všetkými druhmi skúšok kovaná a trpela si pri mojom umučení viac ako všetci ostatní. Keď moje srdce puklo páľivou bolesťou na kríži, ranilo to tvoje srdce ako ostrá oceľ. Radšej by si ich nechala rozpoliť vo dvoje, ak by to bola moja vôľa. Aj keby si bola schopná zabrániť moje utrpenia a požadovala, aby mi bolo dovolené žiť, predsa by si nič nechcela, čo by nebolo v súlade s mojou vôľou. Preto si správne povedala: `buď vôľa tvoja!`

Potom povedala Mária neveste: „nevesta môjho Syna, miluj môjho Syna, pretože on miluje teba. Cti jeho svätých, ktorí sú v jeho prítomnosti. Sú ako nespočetné hviezdy, ktorých svetlo a nádhera nemôže byť porovnávané s ničím pominuteľným. Ako sa svetlo sveta odlišuje od tmy, tak, hoci oveľa viac, sa svetlo svätých líši od svetla tohto sveta. Vskutku, hovorím ti, keby svätí boli videní zreteľne takými, akými v skutočnosti sú, žiadne ľudské oko by to neunieslo, bez toho, aby nebolo pripravené o svoj telesný zrak.“

Potom Syn Panny povedal svojej neveste: „Nevesta moja, mala by si mať štyri vlastnosti. Po prvé by si

mala byť hotová na sobáš s mojou božskosťou, v ktorom nie je živočíšna túžba, ale len najsladšie duchovné potešenie, ktoré je hodné sobáša Boha a jeho čistej duše. Tak by ťa odo mňa nemala odvádzať ani láska k tvojim deťom, časným dobrám či príbuzným. Nedopušť, aby sa ti stalo to, čo sa stalo tým nemúdrim pannám, ktoré neboli pripravené, keď ich Pán ráčil zavolať na svadbu a boli tak nechané vzadu.

Po druhé by si mala mať vieru v moje slová. Pretože som Pravda a nič, než pravda, neprekročí moje pery a nikto nenájde nič, len pravdu, v mojich slovách. Niekedy myslím to, čo hovorím, v duchovnom zmysle a inokedy doslova a do písma, v tom prípade by slová mali byť slová chápané podľa svojho číreho významu. Nikto ma teda nemôže obviňovať z klamstva.

Po tretie by si mala byť poslušná, aby nebol jediný úd v tvojom tele, skrze ktorý by si hrešila a ktorý by si nepodriadila riadnemu pokániu a odčineniu. Hoci som milosrdný, neopúšťam spravodlivosť. Počúvaj teda pokorne a radostne tých, ktorých počúvať máš, aby si nerobila ani to, čo sa ti zdá užitočné a rozumné, ak je to v rozpore s poslušnosťou. Je lepšie sa zriecť vlastnej vôle z poslušnosti, aj keď je zámer dobrý, a nasledovať vôľu nadriadeného, ak to teda nie je proti spásu tvojej duše či podobne škodlivé.

Po štvrté by si mala byť pokorná, pretože si zjednotená duchovným sobášom. Mala by si teda byť pokorná a mierna pri príchode svojho ženicha. Nech je tvoja komorná striedma a zdržanlivá, teda nech tvoje telo praktizuje odriekanie a sebazápor, pretože ponesieš plody duchovných výhonkov pre dobro mnohých. Rovnako ako keď je ratolesť vrúbľovaná na suchý kmeň a ten začína kvitnúť, aj ty musíš niesť ovocie a kvitnúť vďaka mojej milosti. Moja milosť ťa omámi a celý nebeský zástup zaplesá pre sladkú vinič ktorú ti dám. Nestrácaj vieru v moju dobrotu. Uist'ujem ťa, že ako Zachariáš a Alžbeta zaplesali vo svojich srdciach nad príslubom budúceho dieťaťa neopísateľnou radosťou, aj ti sa zaraďuješ nad milosťou, ktorú ti chcem dať a navyše sa aj ďalší zaraďujú vďaka tebe. Bol to anjel, kto hovoril k týmto dvom, k Zachariášovi a Alžbete, ale som to ja, Boh a Stvoriteľ anjelov i teba, kto hovorím k tebe. Pre mňa sa týmto dvom narodil môj nanajvyšší drahý priateľ Ján. Skrze teba si prajem narodenie mnohých detí, nie z tela ale z ducha. Vskutku, hovorím ti, Ján bol ako trstina plná sladkosti a medu, lebo nič nečistého nikdy nevstúpilo do jeho úst, ani neprekračoval hranice nutnosti v tom, čo potreboval k životu. Semeno nikdy neopustilo jeho telo a tak môže byť volaný anjelom a panicom.“

Ženíchove slová k svojej neveste užívajúce jemnú alegóriu o kúzelníkovi popisujúc a vysvetľujúc diabla.

Kapitola 21

Ženich, Ježiš, hovoril k svojej neveste v alegóriách a v tomto príklade použil žaby. Povedal: "Istý čarodejník mal drahocenné trblietavé zlato. Prostý a dobrý muž k nemu prišiel a chcel zlato kúpiť. Kúzelník mu povedal: 'Nezískaš toto zlato, ak mi zaň nedáš zlato hodnotnejšie a vo väčšom množstve.' Muž odpovedal: 'Tak túžim po tvojom zlate, že skôr, ako by som sa ho zriekol, dám ti, čo si praješ.' Potom, čo dal kúzelníkovi hodnotnejšie zlato a v nadbytočnom množstve, vzal od neho trblietavé zlato a vložil ho do schránky plánujúc, že si z neho pre svoj prst urobí prsteň.

Keď uplynula krátka doba, kúzelník prišiel k prostému mužovi a povedal mu: 'Zlato, ktoré si si kúpil a uložil do schránky, nie je zlatom, ako sa domnievaš, ale škaredá žaba, ktorá bola držaná na mojom prsníku a kŕmená mojou stravou. Pre overenie pravdy otvor skrinku a uvidíš, že žaba skočí na moju hrud', kde bola držaná. 'Keď muž skúsil skrinku pootvoriť, aby zistil pravdu, v schránke, ktorej veko bolo zavesené na štyroch zotletých pántoch, bola vidieť žaba. Len čo bolo veko úplne otvorené a žaba uzrela kúzelníka, skočila na jeho hrud'. Služobníci a priatelia toho prostého muža to videli a povedali mu: 'Pane, jeho cenné zlato je vnútri žaby a, ak chceš, môžeš sa ho ľahko dopátrať.' 'Ako?' pýtal sa. 'Ako môžem?' Povedali: 'Keby niekto vzal ostrý a rozpálený nožík a zapichol ju do chrbta žaby, veľmi rýchlo by zlato získal z tej časti, v ktorej je dutina. Ak v nej nenájde dutinu, potom by si do nej mal so všetkou snahou a pevnou rukou vraziť nožík, aby získal to, čo si si kúpil.'

Kto je ten kúzelník, keď nie diabol, ktorý láka ľudí k prázdny potešeniam a sláve? Sľubuje, že to, čo je falošné, je vlastne pravé a pravé robí zdanlivo falošným. Má vo vlastníctve ono cenné zlato, totiž dušu, ktorú som skrze svoju božskú moc urobil hodnotnejšiu ako hviezdy a planéty. Urobil som ju nesmrteľnou a trvalou a mne lahodnejšou než zvyšok stvorenia. Pripravil som pre ňu večné miesto na odpočinutie a príbytok so mnou. Vykúpil som ju z moci diablovej lepším a drahocennejším zlatom, keď som za ňu dal moje vlastné telo, nedotknuté akýmkoľvek hriechom a znášajúce tak horké utrpenie, že žiadny môj úd

neostal nezranený. Vložil som vykúpenú dušu do tela sťa do schránky do doby, kedy by som jej daroval miesto na dvore mojej božskej prítomnosti.

Avšak teraz sa vykúpená ľudská duša stala nečistou a ohavnou žabou, skákajúcou vo svojej pýche a prebývajúcou v slize svojej zmyselnosti. Zlato, totiž moje právoplatné vlastníctvo, bolo odo mňa vzdialené. Preto mi môže diabol vskutku povedať: 'Zlato, ktoré si kúpil nie zlatom, ale žabou, chovanú na prsníku mojich rozkoší. Oddel' telo od duše a uvidíš, že priskočí priamo k prsníku mojich slastí, kde bola držaná.' Moja odpoveď je táto: 'Keďže je žaba hnusná na pohľad, hrozná na počúvanie a jedovatá na dotyk, nie je mi k ničomu dobrá a nie je mi žiadnym potešením. Tebe ale je, môžeš ju teda mať, pretože na ňu máš právo. A tak, keď sa veko otvorí, totiž keď sa duša oddelí od tela, priletí priamo k tebe, aby s tebou navždy zostala.'

Taká je duša človeka, ktorého ti popisujem. Je ako zlá žaba, plná špiny a túžby, chovaná na prsiach diabla. Pristupujem teraz ku schránke, k telu duše, skrze jeho prichádzajúcu smrť. Veko je zavesené na štyroch zotletých pántoch, ako je jeho telo podopierané štyrmi vlastnosťami - silou, krásou, múdrosťou a zrakom, z ktorých ho teraz všetky začínajú zrádzať. Keď je duša oddelená od tela, po zásluhe priletí priamo k diablovi, ktorého mliekom boli kŕmené, pretože zabudla na moju lásku, s ktorou som sa pre ňu vydal. Neodpovedá na moju lásku láskou, ale odoberá mi moje spravodlivé vlastníctvo.

Dlhuje mi, ktorý som ju vykúpil, väčšiu službu ako iným, ale nachádza väčšie potešenie v diablovi. Zvuk jeho modlitby je mi zvukom žaby, jeho výzor je pre mňa ohavný. Jeho uši nikdy nepočujú moju radosť, jeho jedovatý cit nikdy neokúsi moje božstvo. Avšak, pretože som milosrdný, ak sa ktokoľvek dotkne svojej duše, hoci nečistej, a prezrie ju, aby preskúmal, či je v nej nejaká kajúcnosť alebo dobrota vôle, ak ktokoľvek vrazí do svojej mysle ostrý skalpel, totiž strach z môjho spravodlivého súdu, môže stále získať moju milosť, keby sa jej len podvolil. Ak sa ani kajúcnosť ani láska nenachádza, stále môže byť nádej, ak bude prebodnuté ostrým napomenutím a pokarhaním, pretože kým duša žije v tele, moja milosť je otvorená každému.

Pozri, ako som umieral pre lásku, napriek tomu mi nikto nespláca láskou, ale odoberú odo mňa, čo je po práve moje. Bolo by správne, keby ľudia napravili svoje životy primerane obeti, ktorá bola cenou za ich vykúpenie. Teraz ale ľudia chcú žiť o to horšie, napriek bolesti, ktorú som vytrpel, keď som sa pre nich vydal. Čím viac im ukazujem, ako je ich hriech hanebný, tým opovážlivejšie chcú hrešiť. Hľad' a pováž, či je bez dôvodu, že sa hnevám: oni sami vedia pretvárať moju dobrú vôľu na hnev. Vykúpil som ich z hriechu, napriek tomu sa do neho stále viac boria. Nuž, nevesta moja, daj mi, čo si mi zaviazaná dať, teda, udržuj pre mňa svoju dušu čistú, pretože som pre ňu zomrel, aby si ju pre mňa mohla zachovávať čistú.“

O Matkinej jemnej otázke neveste a nevestinej pokornej odpovede, o Matkinom užitočnom príhovore k neveste a o raste dobrých ľudí medzi skazenými.

Kapitola 22

Matka prehovorila k neveste syna a povedala: „Si nevesta môjho Syna. Povedz mi, čo máš na srdci a čo by si si priala.“ Nevesta jej odvetila: „Pani moja, ty to vieš, lebo ty vieš všetko.“ Požehnaná Panna povedala: „Hoci viem všetko, rada by som bola, keby si mi to oznámila, kvôli tým, ktorí počúvajú.“ Nevesta povedala: „Pani moja, bojím sa dvoch vecí. Po prvé, - povedala -, bojím sa, že sa dostatočne nesmútim pre svoje hriechy, či nerobím nápravu tak, ako by som chcela. Po druhé som smutná, pretože tvoj Syn má veľa nepriateľov.“

Panna Mária odpovedala: „Dám ti tri lieky pre tvoju prvú starosť. Predovšetkým uvaž, ako všetko, čo má nejakú dušu, ako žaby a iné zvieratá, zápasia s problémami, hoci ich duša nie je večná a umiera s ich telom. Avšak duša tvoja i všetkých ľudí je večná. Po druhé, myslí na milosť Božiu, pretože nikto nie je takým hriešnikom, aby nenašiel odpustenie, ak sa bude modliť s odhodlaním zlepšiť sa a ak sa bude kajať. Po tretie, pomysli, aké slávy sa dostane duši, keď dôjde života s Bohom a v Bohu navždy.

Dám ti tri lieky aj pre tvoju druhú starosť, ohľadom množstva Božích nepriateľov. Po prvé, uvaž, že tvoj Boh a Stvoriteľ tvoj je aj ich, tiež je ich sudcom a nikdy ho nebudú súdiť, aj keď on na čas trpezlivo znáša ich skazenosť. Po druhé, pamätaj, že sú deťmi zavrhnutia a tvrdé a neznesiteľné bude ich večné súženie v ohni. Sú najpodlejšími sluhami, ktorí nikdy nedôjdu dedičstva, aj keď ho dôjdu ich deti. Ale možno povieš: 'Nie je potom nikto, kto by im kázal?' Iste! Pamätaj, že dobrí sú často k nájdeniu medzi zlými. A adoptované deti sa niekedy odvrátia od toho, čo je dobré, ako márnотratný syn, ktorý šiel do

vzdialenej krajiny a žil hriešny život. Niekedy práve kázanie podnietilo ich svedomie a oni sa vrátili k Otcovi, rovnako vítaní ako boli predtým hriešni. Malo by sa teda kázať práve im, pretože, aj keď môže kazateľ pred sebou vidieť iba zlovoľných, mal by si pomyslieť: 'Možno sú medzi nimi takí, ktorí sa stanú deťmi môjho Pána. Budem im teda kázať.' Taký kazateľ dostane veľkú odmenu. Po tretie, pováž, že zlomyseľným je dovolené pokračovať v živote, aby boli skúškou pre dobrých, takže tie, rozhorčené zvyky zlých, môžu dosiahnuť svoje odmeny ako ovocie trpezlivosti. Lepšie to dá pochopiť na príklade. Ruža sladko vonia, je krásna na pohľad a jemná na dotyk, ale rastie iba medzi trnmi, ktoré sú ostré na dotyk, škaredé na pohľad a krásne nevoní.

Podobne aj dobrí a spravodliví, hoci sú tichí vo svojej trpezlivosti, krásni vo svojej povahe a sladkí svojím dobrým príkladom, nemôžu rásť a prejsť skúškami inak, ako medzi zlými. Trn niekedy slúži na ochranu ruže, aby nebola pozbieraná skôr, než úplne rozkvitne. Podobne zlovoľní ponúkajú príležitosť pre dobrých, aby ich nenasledovali v hriechu, keď im hriešnosť druhých bráni vo vlastnej skaze skrze neopodstatnenú bujarosť či iný hriech. Kvalita vína je držaná v sedimente a rovnako tak dobrí a spravodliví neostávajú v poctivosti a v pokroku v čnostiach, ak nie sú vystavení skúškam a prenasledovaniu nespravodlivých. Znášaj teda s radosťou nepriateľov môjho Syna. Pamätaj, že on je ich sudcom a, keby spravodlivosť žiadala, aby ich treba všetkých zahubiť, vo chvíli by ich pomazal. Preto, kým ich on znáša, aj ty ich znášaj!“

Kristove slová k svojej neveste popisujúce falošného muža, ktorý je zrejším nepriateľom Božím, jeho pretváрку i jeho vlastnosti.

Kapitola 23

„Ľudia si myslia, že je dobre obliekaným, silným a váženým mužom, činným v bitke Božej. Avšak, akonáhle je jeho prilba sňatá, je ohavný na pohľad a nespôsobilý pre akúkoľvek prácu. Je vidieť jeho obnažený mozog, uši na čele, oči na tyle jeho hlavy. Jeho nos je utnutý. Jeho líca sú prepadnuté ako u mŕtveho. Na pravej tvári chýba líčna kosť a časť úst, takže je vidieť len obnažené hrdlo. Jeho hrudník je plný hemžiacich sa červov, jeho paže sú párom hadov. Zlý škorpión prebýva v jeho srdci a chrbát vypadá ako spálené uhlie. Jeho vnútornosti páchnu a rozkladajú sa ako hnisajúce tkanivo, nohy má mŕtve a neschopné chôdze.

Poviem ti teraz, čo to všetko znamená. Navonok sa zdá byť tým mužom, ktorý je zakotvený v dobrých zvykoch a múdrosti a je činný v mojej službe, ale vôbec ním nie je. Keby bola totiž z jeho hlavy sňatá prilba, teda keby bol videný taký, aký naozaj je, bol by najohavnejším mužom vôbec. Jeho mozog je obnažený, nakoľko jeho hlúposť a povrchnosť svedčí pred dobrými ľuďmi, že nie je hodný takej pocty.

Keby ochutnal moju múdrosť, spoznal by, že čím viac je pozdvihovalý nad ostatných, tým viac by sa mal odievať jednoduchým konaním. Jeho oči sú na čele, pretože namiesto pokory, ktorú by mal vo svojej funkcii mať a vyžarovať pre ostatných, chce počuť iba svoju chválu a oslavu. Namiesto toho sa teda odieva pýchou a preto chce, aby ho každý nazýval skvelým a dobrým. Oči má v tyle, pretože všetko, na čo myslí, je prítomné, nie večné. Premýšľa, ako sa zapáčiť ľuďom a ako zabezpečiť potreby tela, ale nepomýšľa už, ako sa zapáčiť mne, alebo čo je dobré pre dušu.

Jeho nos je utnutý, nakoľko stratil svoju rozvážnosť, ktorou by rozlišoval medzi cnosťou a nernosťou, medzi časnou a večnou slávou, medzi svetskými a nebeskými pokladmi, medzi pominuteľnými a večnými potechami. Líca sú prepadnuté, teda všetok pocit hanby v mojej prítomnosti spolu s krásou cností, ktorými by ma potešil, je celkom mŕtvy, nakoľko sa týka mňa. Hanbí sa hrešiť zo strachu pred ľudskými ťažkosťami, ale nie zo strachu pred mnou. Časť jeho líc a pier chýba a odhalené je jeho hrdlo, pretože akékoľvek pripodobňovanie sa ku mne a kázaniu môjho slova, rovnako ako úprimná modlitba už od neho odpadli, takže nezostáva nič, než jeho nenásytné hrdlo. Avšak pripodobňovanie sa ku skazenostiam a podiel na svetských pletkách mu pripadá celkom užitočné a príťažlivé.

Jeho hrudník je plný červov, pretože v jeho hrudi, v ktorej by mala byť spomienka na moje utrpenie a poznanie mojich skutkov a prikázaní, je len starosť o časné záležitosti a svetské túžby. Tieto červy dlabú v jeho svedomí, takže nepomýšľa na duchovné veci. V jeho srdci, kde by som rád prebýval so svojou láskou, sa zabýval zlý škorpión so žihadlom na chvoste a úlisnou tvárou. To preto, že z jeho úst vychádzajú lichôtky a múdro znejúce slová, zatiaľ čo je jeho srdce plné nespravodlivosti a falše, pretože ho nezaujímajú trebárs aj skaza cirkvi, ktorú zastupuje, len keď môže konať svoju sebeckú svojvôľu.

Jeho ruky sú hady, pretože ich vo svojej podlosti vyťahuje k poctivým a s prostotou ich k sebe privoláva, ale keď poslúžia jeho zámeru, zbavuje sa ich ako nešťastných úbožiacov. Ako had sa zvíja do kruhu, skrýva svoju úkladnosť a nepravosť, takže len málokto môže rozpoznať jeho ľstivosť. Môjmu pohľadu je ako zákerný had, pretože, rovnako ako je had ohavnejší nad ostatných živočíchov, aj on je mi najpokrivenejší, keď prehliada moju spravodlivosť a má ma za toho, kto sa zdráha udeliť trest.

Jeho chrbát je ako uhlie, hoci by mal byť slonovinou, nakoľko by mali byť jeho činy šľachetnejšie a čistejšie než činy ostatných, aby podporili slabých svoju trpezlivosťou a príkladom dobrého života. Je ale ako uhoľ, pretože je príliš slabý, aby zniesol jediné slovo pre moju slávu, ak mu to priamo nenesie úžitok. Pritom sa považuje za šľachetného a svetom uznávaného. Preto, lebo si myslí, že stojí vzpriamene sa zrúti, taký je porušený a vyhasnutý ako uhlie predou mnou a mojimi svätými. Jeho vnútornosti páchnu, pretože predou mnou sú jeho myšlienky a záľuby ako tlejúce mäso, ktorého pach nikto neunesie.

Žiadny zo svätých ho neznesie, naopak všetci sa od neho odkláňajú a požadujú pre neho rozsudok. Jeho nohy sú mŕtve, tie sú totiž dvoma prostriedkami cesty ku mne, teda túžbou odčiniť svoje hriechy a túžbou konať dobro. Avšak tieto nohy sú v ňom úplne mŕtve, pretože špik lásky bol strávený a nezostalo nič, len stvrdnuté kosti. A v tomto stave stojí predou mnou. Avšak, kým jeho duša zostáva v jeho tele, môže dosiahnuť moju milosť.“

VYSVETLENIE

Svätý Vavrínek sa zjavil a povedal: „Keď som bol vo svete, mal som tri veci: zdržanlivosť z úcty k sebe, milosrdenstvo z úcty k blížnemu, lásku z úcty k Bohu. Preto som horlivo hlásal slovo Božie, múdro spravoval majetok Cirkvi a znášal bičovanie, oheň i smrť s radosťou. Ale tento biskup dovoľuje a kryje bezuzdnosť duchovenstva, voľne užíva majetok Cirkvi k prospechu bohatých a preukazuje lásku sebe a svojim. Preto mu oznamujem, že svetlý mrak vystúpil do neba zatienený temnými plameňmi, mnohými nepovšimnutý.

Tento mrak je modlitba Matky Božej za Cirkev. Plamene chamtivosti a úbytku zbožnosti a spravodlivosti ho zatieňujú, takže jemné milosrdenstvo Matky Božej nemôže vstúpiť do srdca nešťastníkov. Nech sa teda biskup rýchlo obráti k milosti Božej svojou opravou, nabádaním svojich podriadených slovom i príkladom a povzbudzovaním k obráteniu. Ak tak neurobí, pocíti ruku sudcu a jeho diecéza bude očistená ohňom a mečom, skúšaná plienením a súžením a potrvá dlho, než sa nájde niekto, kto by ju utešil.“

Slová Boha Otca pred nebeským zástupom a odpoveď Syna a Matky Otcovi, žiadajúci o milosť pre Cirkev, jeho dcéru.

Kapitola 24

Otec prehovoril, zatiaľ čo celý nebeský zástup počúval, a povedal: „Pred vami prednášam svoju sťažnosť o tom, že je moja dcéra vydaná mužovi, ktorý ju veľmi trýzni a viaže jej nohy k drevenému kolu, takže všetok špik vyprchal z jej nôh.“ Syn mu odpovedal: „Otče, vykúpil som ju svojou krvou a zasnúbil som sa s ňou, ale teraz bola lapená silou.“ Potom prehovorila Matka a povedala: „Ty si Boh môj a Pán môj. Moje telo nieslo údy tvojho požehnaného Syna, ktorý je tvojím pravým synom a mojím pravým Synom. Nič na svete som mu neodmietla. Pre moje prosby, maj zľutovanie so svojou dcérou!“ Po nej prehovorili anjeli a povedali: „Ty si náš Pán. V tebe máme každé dobro a nepotrebujeme nič, len teba.

Keď tvoja nevesta z teba činila pokrokov, radovali sme sa. Ale teraz máme dôvod byť smutnými, pretože bola vydaná do rúk najhorších, ktorí jej ubližujú všetkými urážkami a incidentmi. Maj s ňou teda zľutovanie podľa svojho veľkého milosrdenstva, pretože je v najväčšej biede a nie je, kto by ju utešil a oslobodil, než ty, Pane, Bože všemohúci.“ Potom odpovedal Otec Synovi a povedal: „Synu, tvoj žiaľ je aj mojím žiaľom, tvoje slovo je mojím slovom, tvoje činy sú mojimi činmi. Ty si vo mne a ja v tebe neoddeliteľne. Nech sa stane tvoja vôľa!“ Potom povedal Matke Syna: „Keďže si mi neodmietla nič na svete, ja ti neodmietnem nič na nebesiach. Tvoja vôľa sa naplní.“ A povedal anjelom: „Ste moji priatelia a plameň Vašej lásky planie v mojom srdci. Budem milosrdný k svojej dcére pre Vaše modlitby.“

Slová Stvoriteľa k neveste o tom, ako jeho spravodlivosť udržiava bezbožníkov pri živote z troch dôvodov a

Kapitola 25

„Som Stvoriteľom neba i zeme. Zaujímalo ťa, nevesta moja, prečo som tak zhovievavý so zlovoľnými. Je tomu tak preto, že som milosrdný. Moja spravodlivosť ich znáša z troch dôvodov a z troch dôvodov ich moja milosť šetrí. Po prvé, moja spravodlivosť ich znáša, aby ich čas mohol byť celkom naplnený. Rovnako ako by si sa mohla pýtať spravodlivého kráľa, prečo neodsúdi zatvorených väzňov na smrť a on by odpovedal: 'pretože ešte nenastala doba procesu, kde budú vypočutí a tí, ktorí počujú, sa môžu lepšie ponaučiť.' Podobne tolerujem bezbožníkov, kým sa nenaplní ich čas, aby sa o ich podlosti dozvedeli aj ďalší.

Vari som nepredpovedal zamietnutie Šavla dávno predtým, ako bolo ľuďom známe? Znášal som ho dlho, aby sa jeho zloba zjavila druhým. Ďalším dôvodom je, že zlovoľní konajú aj nejaké dobré skutky, za ktoré budú do posledného odmenení. Takto nezostane ani to najmenšie dobro, ktoré pre mňa urobili, neodmenené a získajú tak svoju príslušnú odmenu tu na zemi. Po tretie, patrí sa ukazovať Božiu slávu a trpezlivosť. Práve preto som toleroval Piláta, Herodesa a Judáša, hoci smerovali do zavrhnutia. Tak keď sa niekto spýta, prečo znášam toho, či onoho, nech si spomenie na Judáša a Piláta.

Moja milosť šetrí zlovoľných tiež z troch dôvodov. Po prvé, je to pre moju neskonalú lásku vzhľadom k trvaniu večného trestu. Preto, pre svoju veľkú lásku ich znášam do poslednej chvíle, aby bol ich trest odkladaný predlžovaním lehoty. Po druhé je správne dopustiť, aby bola ich prirodzenosť strávená nerestami. Ako je ľudská prirodzenosť stravovaná hriechom, o to trpšie by zakúsili skorú smrť, keby mali mladšiu konštrukciu. Mladá konštrukcia umiera dlhšie a trpkou smrťou. Po tretie, je to pre zdokonaľovanie dobrých a obrátenie niektorých zo zlých. Keď sú dobrí a spravodliví trápení bezbožníkmi, prospieva to dobrým a spravodlivým, vedie ich to totiž k zanechaniu hriechov, alebo k zisku väčšej ceny.

Rovnako tak zlí niekedy majú dobrý vplyv na iných zlých ľuďoch. Keď druhí zvážia osud a podlosť predchádzajúcich, pomyslia si a povedia: 'Čo dobrého nám prináša, keď ich nasledujeme?' A: 'Keďže je Pán taký trpezlivý, bude lepšie, aby sme činili pokánia.' Tak sa niekedy ku mne vrátia, pretože sa desia konať veci, ktoré robia druhí a navyše im ich svedomie káže vyvarovať sa takých činov. Je povedané, že, ak je niekto bodnutý škorpiónom, môže byť uzdravený ak ho namažú olejom, v ktorom iný jedovatý tvor zahynul. Podobne môže byť hriešnik, ktorý vidí pád iného, bodnutý výčitkou a uzdravený premýšľaním o skazenosti a márnosti druhých.“

Slová anjelského zástupu chváliac Boha a o tom, ako by sa rodili deti, keby nezhrešili naši starí rodičia a o tom, ako Boh ukazoval skrze Mojžiša ľuďu zázraky a neskôr aj skrze seba vo svojom príchode a o skazenosti telesného manželstva v našej dobe a o vlastnostiach duchovného zväzku.

Kapitola 26

Anjelský zástup bol videný stojac pred Bohom. Celý zástup hovoril: „Chvála a česť Tebe, Pane Bože, ktorý si bol a si bez konca! Sme tvoji služobníci a ponúkame ti trojnásobnú chválu a česť. Po prvé, pretože si nás stvoril, aby sme boli šťastní s tebou a dal si nám neopísateľné svetlo, v ktorom sa môžeme navždy radovať. Po druhé, keďže boli všetky veci stvorené a sú udržiavané v tvojej добрote a nemennosti a všetko stojí v tvojom zaľúbení a tvojej vernosti svojmu slovu. Po tretie, pretože si stvoril človeka a pre neho si prijal jeho prirodzenosť. Z toho sa veľmi radujeme, ako aj z tvojej prečistej Matky, ktorá bola uznaná za hodnú nosiť Teba, ktorého nebesia nemohli obsiahnuť.

Preto, pre dôstojnosť anjelského chóru, ktorý si tak vyvýšil v cti, nech spočinie tvoja sláva a požehnanie nad všetkým! Nech je tvoja trvajúca večnosť a nemennosť nad všetkým, čo bolo ustanovené, aby bolo, nech spočinie tvoja láska na ľudskom pokolení, ktoré si stvoril! Ty sám, Pane, buď obávaný pre svoju veľkú moc, ty sám buď pre svoju lásku predmetom všetkej túžby, ty sám buď milovaný pre svoju nemennosť. Chvála buď tebe bez konca, na veky vekov. Amen!“

Pán odpovedal: „Po zásluhe ma chváľite pre všetky stvorenia. No, povedzte, prečo ma chváľite za ľudské pokolenie, ktoré ma vyburcuje k hnevu viac, ako iní tvorovia? Stvoril som ich nadradených nad nižšími tvormi. Za nikoho som nevytrpel takú potupu ako za ľudstvo a nikoho som nevykúpil takou

veľkou cenou. A ktorý iný tvor sa nedrží svojmu prirodzenému poriadku? Je mi viac na obtiaž ako ostatné stvorenia. Ako som stvoril vás, aby ste ma chválili a oslavovali, stvoril som Adama, ku svojej cti. Dal som mu telo, aby bolo chrámom ducha, a vložil som do neho dušu ako krásneho anjela, lebo ľudská duša je anjelská mocou a silou.

Ja, jeho Boh a Stvoriteľ, bol som v tom chráme tretím, aby sa zo mňa radoval a nachádzal vo mne potešenie. Potom som mu z jeho rebra stvoril iný chrám, jemu podobný. Ale teraz sa ma, nevesta moja, pre ktorú je toto oznámené, môžeš opýtať: 'Ako by mohli mať deti, keby nezhrešili?' Hovorím: krv lásky by zasiala semeno v tele ženy bez akejkoľvek nečistej túžby, no skrze milosť a lásku Božiu a ich vzájomnú lásku počala by žena. Akonáhle by bolo dieťa počaté bez akéhokoľvek hriechu, ja, Boh, by som do neho vložil dušu, aby ho bez ťažkosti nosila a porodila.

A akonáhle by bolo dieťa porodené, bolo by dokonalé ako Adam. Ale tou čťou človek pohrdal, keď privolil diablovej a žiadal viac, ako som mu dal. Keď spáchali neposlušnosť, prišiel k nim môj anjel a oni sa hanbili za svoju nahotu. V tej chvíli zakúsili telesnú žiadosť a lačnosť a trpeli smädом. Tiež ma stratili. Predtým, keď ma mali, necítili hlad, žiadostivosť alebo hanbu, ja sám som bol ich celým dobrom, radosťou a potešením. Keď sa diabol zaradoval z ich zatratenia a pádu, bol som pohnutý ľútosťou, neopustil som ich, ale preukázal som im milosrdenstvo. Odel som ich nahotu a dal som im chlieb zo zeme. Hoci v nich diabol vzbudil telesnú zmyselnosť po ich neposlušnosti, vložil som svojou božskosťou do ich semena dušu.

A tak, čo v nich diabol vzbudil k zlému, obrátil som k dobrému. Potom som im ukázal, ako žiť, hľadať a uctievať ma. Dovolil som im, aby pre plodenie bývali spolu, pretože predtým sa toho zo strachu zdržovali. Taktiež po zabití Ábela, keď dlho plakali a nebývali spolu, utešil som ich. Oni, vidiaci v tom moju vôľu, boli opäť spolu a mali deti. Sľúbil som im, že ja, ich Stvoriteľ, sa narodím z ich rodu. A keď rástla zlosť Adamových synov, ukázal som spravodlivosť tým, ktorí hrešili, a svoje milosrdenstvo svojim vyvoleným a uchoval ich od skazy a povýšil ich, pretože dodržiavali moje prikázania a verili mojim sľubom. Keď sa blížil čas zmilovania, ukázal som svoje divy skrze Mojžiša a vyviedol som svoj ľud podľa svojho sľubu, sýtil som ich mannou a išiel pred nimi v ohňovom a oblačnom stĺpe. Dal som im svoj zákon a ukázal svoje tajomstvá a to, čo sa malo stať, skrze prorokov.

A potom som ja, Stvoriteľ všetkého, vyvolil pre seba pannu zrodenú z otca a matky, z nej som prijal ľudské telo a narodil sa bez porušenia či hriechu. Práve tak, ako by sa bývali rodili tajomstvom božieho jednanja ľudia v raji, z čistej lásky svojich rodičov a bez žiadosti. Tak moja Božstvo prijalo ľudskú prirodzenosť z panny bez porušenia jej panenstva. Prichádzajúc na svet, pravý Boh a pravý človek, naplnil som zákon a celé písmo, ako bolo o mne prorokované. Začal som Nový Zákon, lebo starý sa ťažko niesol a bol len obrysom toho, čo malo prísť. V Starom Zákone bolo dovolené, aby mal muž niekoľko žien, aby mali viac plodov a neboli odkázaní na pohanov. Ale v mojom Novom Zákone má mať jeden muž jednu ženu a to v Božej milosti a bázni, aby mali plody, manželsky sa stýkajúc. Takíto sú mojim chrámom, v ktorých budem prebývať ako tretí.

Avšak ľudia tejto doby vstupujú do manželstva zo siedmych dôvodov. Po prvé pre krásu tela a tváre, po druhé pre majetok, po tretie pre oplzlú rozkoš, po štvrté pre nestriedne hostiny a priateľské spoločnosti, po piate kvôli pyšnej záľube v odievaní a spoločenských počtách, po šieste aby na svet priviedli deti nie na Božiu službu a dobrým veciam, ale ako dediča, pre svoju hrdosť a lakomstvo, po siedme pre žiadosť túžby ako nemúdre zvieratá. Tak prídu ku kostolu, ich úmysel i myšlienky sú mi protivné, lebo svojej vôli, smerujúcej k radostiam sveta, dávajú prednosť pred mojou. Keby ich úmysel smeroval ku mne a keby svoju vôľu zverili do mojich rúk, vtedy by som bol tretí s nimi. Ale takto, pretože majú vo svojich srdciach žiadostivosť radšej ako moju lásku, nebudem s nimi. Idú k môjmu oltáru a počujú, že budú jedno srdce a jedna duša, ale moje srdce ich opúšťa, pretože nehládajú vrúcnosť môjho srdca a nepoznajú chuť môjho tela.

Hľádajú vrúcnosť, ktorá pominie a telo, ktoré bude zožraté červami. Teda takí ľudia sa berú bez pút a jednoty Boha Otca, bez Synovej lásky aj útechy Ducha Svätého. Keď prídu k lôžku, môj Duch ich opúšťa a prichádza duch nečistoty, pretože k sebe pristupujú z túžby a nepomyslia na nič iné. Avšak môže byť s nimi stále moje milosrdenstvo, ak sa obrátia. Pretože s láskou tvorím a vkladám živú dušu do ich semena. Hoci sú zlí, dovoľujem im niekedy pojať dobré deti. Všeobecne ale od zlých bývajú zlé deti, pretože deti zlobu rodičov napodobňujú, nakoľko môžu, a keby im moja trpezlivosť dovolila, viac by ju napodobňovali. Takí manželia neuvidia nikdy moju tvár, ak sa neobrátia k pokániu.

Nie je totiž taký hriech, ktorý by nemohol byť zmytý pokáním. Avšak urobím duchovným manželstvom

také manželstvo, ktoré je zamerané k Bohu v čistote duše a tela. Je v ňom sedem dobier, opačných spomínaným zlom. V ňom nie je žiadosti telesnej krásy, ale radosť z milosti Božej. Po druhé, nie je v ňom ani lakomstvo, túžba zhromažďovať nadmerný majetok. Po tretie sa takí vyhýbajú špinavými rečiam i činom. Po štvrté sa nestarajú o hodovanie s priateľmi, sám som im totiž tým, koho milujú a po kom túžia.

Po piate usilujú sa o zachovanie vnútornej pokory v srdci i vonkajšie v odeve. Po šieste majú úmysel vyvarovať sa zaslepeniu túžob. Po siedme túžia rodiť deti Bohu, ku ktorému ich vedú dobrým príkladom i slovom viery. Uchovávať neporušenú vieru stoja pri vchode do môjho chrámu, tu ja budem v nich a oni vo mne. Pristúpia k môjmu oltáru, v mojom tele a krvi zakúsia duchovnú slasť a zatúžia byť so mnou jedno srdce, jedno telo a jedna vôľa. Tu ja, pravý Boh a pravý človek, mocný v nebi i na zemi, budem tretí s nimi a naplním ich srdce. A tak, zatiaľ čo manželia sveta a tela začnú manželstvo v túžbe ako zvieratá, ba v horšom než oni, tak manželia ducha začnú v milosti a bázni Božej, netúžiac sa páčiť nikomu, iba mne.

Zlý duch naplní tých prvých a núti ich k záľubám tela, tam nie je nič, než páchnuca hniloba, ale títo budú naplnení mojim Duchom a vznietení ohňom mojej milosti, ktorá ich nikdy nesklame. Som jeden Boh v troch osobách, v jednej podstate s Otcom a Duchom Svätým. Ako nemožno oddeliť Otca od Syna, či Ducha Svätého od oboch, ako nemožno oddeliť žiar od ohňa, taktiež nie je možné takýchto duchovných manželov odo mňa oddeliť, pretože som tretí s nimi. Moje telo bolo raz ranené v mojom umučení a zomrelo, ale nikdy viac nebude ranené ani nezomrie. Rovnako tak ani tí nikdy neumrú, ktorí sú ku mne pripojení pravou vierou a dokonalou vôľou, pretože kdekoľvek stoja, sedia, či kamkoľvek kráčajú, som tretí s nimi.“

Slová Matky k neveste o troch veciach v tanci a o tom, v čom tento tanec znamená svet a o utrpení Matky pri Kristovej smrti.

Kapitola 27

Matka Božia prehovorila k neveste a povedala: „Dcéra moja, chcem aby si vedela, že kde je tanec, sú tri veci: prázdna radosť, planá reč a márne pachtenie. Ak vstúpi niekto smutný a žalostný, potom jeho priateľ, ktorý sa veselí v tanci, vidíac druhu prichádzajúceho v smútku, hneď opúšťa tanečné veselie a súcíti s truchliacim druhom. Onen tanec je tento svet, točiaci sa v žiadostiach, ktoré sa nemúdredu zdajú byť šťastím. V tomto svete sú tri márnosti, prázdne veselie, neviazané reči a neužitočné námahy, pretože všetko, pre čo sa človek vo svete pachtí, tu zanechá.

A kto je v tom tanci, ak je mojím priateľom, zväžil by môj smútok, námahu a žiaľ a súcítiať so mnou, bol by sa odlúčil od svetského veselia, sám by sa zriekol svetskej márnosti. Lebo pri smrti svojho Syna som bola ako žena, ktorej srdce bolo prebodnuté piatimi kopijami. Jedna kopija bola nahota môjho Syna a jeho stud, keď som videla môjho najsvätejšieho a mocného Syna, ako stojí pri stĺpe nemajúc ničoho, čím by sa zakryl. Druhou kopijou boli obvinenia, pretože obvinili krivým, lživým a zradným Toho, o kom som vedela, že je spravodlivý a pravdivý a nikdy sa proti nikomu neprevinil. Tretím kopijou bola jeho tŕňová koruna, ktorá prebodla jeho svätú hlavu tak, že sa krv rinuli do jeho úst, fúzov i uší. Štvrtou kopijou bol jeho bolestivý hlas, ktorým zvolal k Otcovi: 'Otče, prečo si ma opustil?' Ako by povedal: „Nie je, kto by sa nado mnou zmiloval, iba Ty.“ Piatou kopijou bola jeho horká smrť. Z koľkých žíl tiekla jeho svätá krv, toľkokrát bolo bodané moje srdce. Lebo prebodnuté boli žily jeho rúk a nôh, a bolesť jeho prebitých žíl tiahla sa k srdcu a zo srdca sa vracala do žíl. A ako bolo zdravé a silné jeho srdce v spojení s najpevnejšou konštrukciou, tak ťažký a bolestivý v ňom bol boj života a smrti. A keď bolo jeho srdce neznesiteľnou bolesťou porazené, jeho telo bolo zachvátené kŕčmi a jeho zaklonená hlava sa vzpriamila.

Ťažké viečka jeho očí sa pootvorili a otvoril aj ústa, takže bolo možné vidieť jeho zakrvavený jazyk, jeho prsty aj paže sa vyplli. Akonáhle vypustil dušu, jeho hlava sa zvesila k hrudi, jeho ruky povolili a nohy boli tlačené váhou tela. Vtedy znečitlivelí moje ruky, moje oči sa zatmeli a tvár zbledla, uši nepočuli a ústa nemohli vydať hláska.

Moje nohy sa podlomili a moje telo sa zrútilo na zem. Keď som vstala, pozrela na Syna a videla zjav žalostnejší malomocného, vložila som celú svoju vôľu do jeho vôle s vedomím, že všetko sa stalo podľa jeho vôle a nemohlo by sa to bez jeho privolenia stať. Za všetko som mu začala vzdávať vďaky a radosť sa primiešala k môjmu žiaľu vidíac, že ten, ktorý nikdy nezhrešil, chcel vo svojej nesmiernej láske trpieť za všetkých hriešnych. Preto nech tí, ktorí sú ešte v tanci sveta, rozjímajú, čím som ja, matka bolestná,

prechádzala, keď umieral môj Syn a uchovávali to v mysli.“

Z českého jazyka preložila: Júlia Péterová ofs

Informácie o našom spoločenstve

Proroctvo a Zjavenie Svätej Brigity Švédskej

Svätá Brigita bola kanonizovaná pápežom Bonifácom IX. roku 1391 a potvrdená pápežom Martinom V. na koncile v Kostnici roku 1415.

Zjaveniam sa od začiatku dostával značný stupeň vierohodnosti, vážnosti a dôležitosti. Pápež Gregor XI. (1370-1378) ich schválil, potvrdil a ocenil ich význam, rovnako ako Bonifác IX. (1389-1404) v pápežskej bule Ab origine mundi, odsek 39 (7 Októbra 1391). Neskôr bola preskúmaná na koncile v Kostnici (1414-1418) a Bazilejskom koncile (1431-1449), v oboch prípadoch uznaná v súlade s Katolíckou vierou; Zjavenia boli tiež bránené mnohými významnými teológmi, vrátane Jána Gersona (1363-1429), či kancelárom parížskej Univerzity a kardinálom Juanom de Torquemadou (1388-1468)

Boh Vám žehnaj!

Sme traja mnísi, ktorí sa odovzdávajú láske k Bohu nadovšetko, životu v čistote, pokore a šíreniu Ježišových slov do všetkých častí sveta. Naším cieľom je zhromažďovať bratov a sestry, ktorí majú dobrú vôľu, aby cestovali a zvestovali Písmo a tieto Sväté zjavenia. Prosíme, pomáhajte šíriť našu misiu aj webovú adresu medzi svojich priateľov a príbuzných, lebo tieto Zjavenia sú liekom pre dušu. Ak máte dar kázania, modlíme sa za to, aby ste zvestovali tieto slová Ducha Svätého celému Vášmu zhromaždeniu.

Pokorne prosíme, aby ste vytlačili a zadarmo šírili tieto knihy medzi vašich bratov a sestry. Rozdávajte ich v kostole. Tiež prosíme, opýtajte sa príslušné osoby vo vašom zhromaždení, aby zvážili možnosť zakúpenia Proroctvo a Zjavenie Svätej Brigity Švédskej pre celú spoločnosť za veľmi nízku cenu. Tiež prosíme, širte tieto veľké Zjavenia všade, kde môže byť videné a vypočuté, na dvere, stromy, aby bolo spasených veľa duší pre nášho Pána Ježiša Krista.

Mt 12,30 „Kto nie je so mnou, je proti mne a kto so mnou nezhromažďuje, rozhadzuje.“

Tento verš učí, že, aby sme boli spasení, musíme od pekla chrániť aj iných. Tiež učí, že ak nezhromažďujete duše, potom im ubližujete a rozptyľujete ich. A Kristus hovorí, že tí, ktorí sa nezúčastňujú na spáse duší, sú jeho nepriatelia. Robíme teda všetko, čo môžeme?

Hľadáme ochotných prekladateľov, schopné prekladať do rôznych jazykov. Tiež hľadáme niekoho, kto môže urobiť zvukovú knihu v mp3. Chceli by sme jedného dňa mať preklady v 50 jazykoch s pomocou Vás, čitateľov. Prosíme, dopomôžte nám k viac knihám o Zjavení Sv. Brigity v rôznych jazykoch. Každá pomoc bude odmenená našim Pánom Ježišom Kristom. Nech ste požehnaní v mene nášho Pána Ježiša Krista.

Prosíme nezabúdajte čítať tieto zjavenia denne, aby ste rástli v duchu aj v cnostiach, pretože diabol urobí všetko, čo bude v jeho moci, aby ste prestali s čítaním týchto zjavení, zabudli na ne a upadli do hriechu.

Nezabudnite vytlačiť kópie týchto zjavení, nech ich máte vždy po ruke, ak prídu veľké nešťastia pred ktorými varuje Písmo, nech nezávisíte na elektrine, ktorá nemusí byť vždy k dispozícii.

Táto kniha je zrkadlom, v ktorom duša môže vidieť svoje škvrny a pochopiť, čo Boha teší a neteší. Čítajte knihu stále a pochopíte, ako musíte milovať Boha a blízkeho svojho, nehľadiac na všetko pozemské a pomínutelné, snažiť sa o večné a nebeské veci a znášať pre Krista utrpenie tohto sveta oškľiviac si zvody a požitky, ďakujúc Bohu v chorobe, nemajúc pýchu v dobrom zdraví, trúfalosť vo chvíľach bohatstva a odovzdanosť v skúškach.

Mali by ste sa modliť 15 desiatkov ruženca denne, s 15 modlitbami Sv. Brigity a modlitbou Sv. Efráma a čítať Slovo Božie aspoň 2 hodiny denne až do chvíle smrti. Ak nečítame dostatočne, modlitba sa stáva prázdnu, pretože modlitba neznalého nevie o čo a ako prosiť vo veciach cností a požehnaní.

Sv. Ľudovít De Montfort (+1710): „Požehnaný Alan de la Roche, ktorý bol hlboko oddaný Požehnanej Panne, mal od nej mnohé zjavenia. Vieme, že slávnostne potvrdil pravdivosť týchto zjavení. Tri z nich sú výnimočné svojím dôrazom: predovšetkým, ak sa ľudia nebudú modliť Zdravas Mária (Anjelské

Pozdravenie, ktoré nezachránilo svet - L 1,28) kvôli nezáujmu alebo vlažnosti, alebo nenávisti k tejto modlitbe, je to znamenie, že budú pravdepodobne a vskutku čoskoro zatratení do večného trestu. “

„Vrelo odporúčame modlitbu 15 desiatkov ruženca denne. Naša Pani opakovane zdôraznila dôležitosť modlitby ruženca denne vo svojich Fatimských odkazoch. Dokonca povedala, že aj malý Francisco sa bude musieť modliť „veľa ružencov“, než bude môcť ísť do neba. Denné modlenie 15 desiatkov možno dosiahnuť rôznymi spôsobmi. Avšak, pre mnohých je najjednoduchšie modlitbu rozdeliť do niekoľkých fáz dňa, napríklad radostné tajomstvo ráno, bolestné napoludnie a slávnostné večer. Modlitba Zdravas Kráľovná stačí len na konci celodenného ruženca. Zásadnou súčasťou ruženca je rozjímanie nad tajomstvami, udalosťami zo života nášho Pána a Našej Pani. To znamená premýšľať o nich a tiež si ich predstavovať v súvislosti s milosťami a pravdami v nich obsiahnutými a tak sa nimi inšpirovať k lepšiemu poznaniu a láske k Bohu. Je tiež bežné sústrediť sa s každým tajomstvom na konkrétnu cnosť.“

Slovo Božie hovorí, že každý, kto chce dosiahnuť spásu sa musí usilovať o život v čistote, skromnosti, poslušnosti a láske k Bohu v pravej Katolíckej viere a odmietnutím najrôznejších heréz. Mali by ste sa často postiť, jeť s mierou bez nadbytočných pokrmov a nápojov a tak ukrižovať svetské žiadosti a pôžitky. Svätá autorita Božieho slova požaduje, aby ste sa vždy odieval skromne, vyvarovali sa príliš priliehavého či odhaľujúceho odevu, ktorý by mohol zvädzať k pokúšaniu a zdržať sa líčidiel, šperkov a okrás. Je tiež dôležité nenavštevovať diskotéky, krčmy, plesy. Závisí na tom vaša nesmrteľná duša.

Boh tiež požaduje zriecť sa všetkých druhov pozemských a povrchných zábav ktoré neoslavujú Boha, či už v TV, hudbe, filmoch, seriáloch, športe či hrách. Nespolčujte sa svetskými ľuďmi, ktorý nechcú počúvať Boha, pretože vás budú pokúšať svojim hriešnym a bezbožným životom a neuniknete trestu za priateľstvo s nekajúcim zatvrdnutým hriešnikom, pokiaľ nebude účelom jeho obrátenia.

Sv. Brigita sa narodila do váženej a bohatej rodiny. Tá bola tiež pevná vo viere podľa nášho Pána Ježiša Krista a bohato prispievala na rozvoj Cirkvi, kostolov, kláštorov a chudobným. Vo veku 10 rokov videla Pána Ukrižovaného a Pán Ježiš povedal: „*Hľa, ako trpím.*“ Myslela, že sa všetko odohráva v reálnom čase a odpovedala: „*Ó Pane, kto ti to urobil?*“ Pán povedal: „*Tí, ktorí mnou opovrhujú a zabúdajú na moju veľkú lásku.*“ Keď zomrel jej manžel, stala sa rehoľníčkou a darovala svoj majetok chudobným. Väčšina jej prorociev sa vyplnila a niekoľko zostáva, aby boli naplnené. Jedno z najznámejších prorociev je o kráľovstvách Anglicka a Francúzska. Náš Pán Ježiš Kristus predpovedal Sv. Brigitte, že vojna medzi týmito krajinami skončí o 20 rokov neskôr svadbou medzi deťmi ich kráľov. Presne tak sa aj stalo.

Prosíme prispejte a pomôžte rozšíriť Zjavenia a Proroctvo Svätej Brigity Švédskej po celom svete ku spásu našich milovaných bratov a sestier.

Aby sme mohli dosiahnuť tento cieľ s Vašou pomocou, potrebujeme finančnú podporu k reklamám v kresťanských časopisoch, vydávanie kníh v rôznych jazykoch a ďalším aktivitám. Preto prosíme dary z nadbytku pre spásu duší z pekelného ohňa.

Tiež potrebujeme vaše modlitby.

Je napísané: „*A kto by naplnil trebárs len čašu studenej vody jedného z týchto maličkých, pretože je to učeník, veru, hovorím vám, nepríde o svoju odmenu.*“

Sv. Jakub tiež hovorí: „*Ten, kto môže robiť dobro a nerobí dobro, robí zlo.*“

Mnohí sa dnes nestarajú o pomoc a spásu duší, plytvajú čas na svetské rozkoše a zábavy, televíziu, seriály, filmy a videohry sledujúc iba pozemské pôžitky radšej než spásu duší svojich a blízkych. Neobetujú ani hodinu denne na spásu duší z pekelného ohňa. Títo bezbožní hriešnici nevstúpia do neba, pretože nemali záujem o duše blízkych, ale len o svoje potešenie. Ježiš ich určite vrhne do večného ohňa pre ich nedostatok súcitu.

Potrebujeme Vašu pomoc, prosíme o Vaše dary tu: prophecyfilm.com

Boh Vám všetkým žehnaj!

V prípade záujmu, kontaktujte nás na czech@prophecyfilm.com (ak môžete, píšete v angličtine)

prophecyfilm.com/czech